

ŠTAJERSKI GOSPODAR

Ercheint jeden Samstag — Verlag und Schriftleitung: Marburg (Drau), Badgasse 6 — Ruf 25-67 — Bezugspreise: In der Ostmark: vierteljährlich RM 1.20 einschl. 9 Rpf Postgebühr; im Altreich: RM 1.20 einschl. 9 Rpf Postgebühr, zuzüglich 18 Rpf Zustellgebühr. — Postscheckkonto Wien Nr. 55030

Nr. 19 - IV. Jahrgang

Marburg a. d. Drau, Samstag, 13. Mai 1944

Einzelpreis 10 Rpf

Churchill in invazija

Vojni hujskači so l. 1939 prekričali mirovno razpoloženje angleškega naroda - Churchill, Vansittart in Eden so izsilili vojno z Nemčijo - Nemški narod pričakuje invazijo z mirom

Ko je svoječasni angleški ministrski predsednik Neville Chamberlain dne 30. septembra 1938 na svojem poletu iz Münchena prišel na londonsko letališče Croydon, se je javil glas naroda v obliki, ki je bila za Anglijo iznenadujoča: s strastnimi klici je velika množica ljudstva izražala svojo željo po miru, o katerem je mislila, da je bil z Münchenskim dogovorom zavarovan. Tej želji je dala množica odkritega izraza in to stališče je več dni prevladovalo v vsej Angliji.

Posledice te ljudske manifestacije, ki se niti najmanj ni ujemala s tradicijo londonske politike, so se pokazale kmalu in na globoko posegajoč način. Komaj se je oglasil narod k besedi, je nenadoma prišlo do sporazuma med vlado in Spodnjo zbornico, med plutokrati in Delavsko stranko, med Chamberlainom in Churchillom: vsi so si bili edini v tem, da bodo storili vse, samo ne to, kar so zahtevali ljudje na letališču v Croydonu.

Kakor da bi ga pičila osa, je imel Churchill takoj nato govor v Spodnji zbornici. V svojem govoru je ukazujoče zahteval takojšnjo izpolnitev angleške oborožitve. Chamberlain pa se je podvizal, da bi izkoristil rok, katerega si je hotel zavarovati z Münchenskim dogovorom. Tako z vojaškega kakor tudi s političnega vidika so bičali hujskači vojne valove. Nenadni izbruh ljudskega mnjenja je učinkoval na klike okrog Churchilla in Vansittarta, ki je hotela imeti vojno tudi radi tega, ker je v njej videla zadnjo šanso za imenovanje starega Churchilla premijerjem Velike Britanije, kot nekaj plameneč ogenj: nič več niso smeli izgubljati časa, treba je bilo naglega dejanja. Poleg vojaških priprav je bilo treba vojno pripraviti tudi na politično - propagandističnem odseku. Kako važna je bila ta priprava, je pokazal prizor v Croydonu, z njim pa vse drugo, kar mu je pozneje sledilo. Vojni hujskači so izvedli naskok na nasprotnike vojskovanja. Te nasprotnike je bilo treba prekričati in jih spraviti v zagato, iz katere ni nikakega povratka.

Kar je bila takrat politika Churchilla, Vansittarta in Edena, je postalo medtem zgodovinsko dejstvo:

metoda slavnih »jamstev«, ki jih je angleška vlada dajala vsem mogočim državam, vse to pa samo radi tega, da bi zasidrala angleški prestiž in z ukrepi angleškega zunanjega ministrstva ustvarila navidezna vprašanja angleške časti. Namen vseh teh podvigov je bil jasen: dalekovidne nasprotnike evropske vojne je bilo treba potegniti v vrtinec vojnih priprav. Kaj jim je bilo mar, da so se ta »jamstva« pozneje izkazala samo kot krvava šala in da se je njih pravi smisel popolnoma odkril šele tedaj, ko bi jih bilo treba uporabiti tudi proti Sovjetski Uniji? Glavna stvar je bila, da je uspel načrt klike: vojna proti Nemčiji!

Zakaj smo si priklicali v spomin ta zgodovinska dejstva? Zato, ker se danes odigrava v Angliji popolnoma slična igra Churchillove klike. Takrat se je ta klika borila proti croydonskim manifestantom in milijonom njihovih očitnih pristašev, danes velja borba te klike vsem tistim, ki gledajo z grozo preteči zlom imperija, medtem ko se Churchill pripravlja na to, da konča serijo svojih krvavih pustolovščin z največjo morijo: napadom na pripravljeni kontinent.

Ni nam znano, kdo in koliko jih je v Angliji, ki se spričo pomisli na invazijo prejemajo za glavo. Ti krogi naj nemara razmišljajo o tem, da Moskva ne zahteva »druge fronte« morda radi tega, ker bi hotela koristiti Veliki Britaniji, temveč predvsem radi

ttega, ker si obeta od invazije pospešitev notranjega zloma Anglije.

Sile, ki se zoperstavljajo zahtevi po invaziji iz tabora Churchillove klike, vsekakor ne morejo biti neznatne. Angleški ministrski predsednik se ne plaši niti naporov in niti časa, da bi se jim zoperstavil. Posluževati se je začel celo metode iz leta 1938/39, da bi krotil svoje nasprotnike. Na konferencah, v katerih nastopa popolnoma sam, se rodi »sklepica«, s katerimi obremenjuje Churchill Anglijo z zaželenimi obvezami. V govorih, za katere odgovarja samo on, objavlja prorokovanja, ki povzročajo napete poglede vsega sveta v smeri proti Londonu. Z upravnimi dekreti svojega zunanjega ministra ustvarja razburljivo pričakovanje v mednarodni diplomaciji. Z vrtincem živce bičajočih vesti vsiljuje v svojih listih svetu mnenje, kakor da se je že zgodilo, kar je hotel gospod Churchill s svojo kliko vojnih hujskačev izsiliti proti odporu notranjih nasprotnikov.

Kakor v letu 1939, je tudi sedaj zgrajena zagata, iz katere kljub boljši uvidevnosti ni drugega izhoda kot je velika pustolovščina.

Vprašanje invazije, ki ga postavljajo danes po vsem svetu, ni nič drugega kot vprašanje, ali se bo Churchill in njegovim sodrugom posrečil čarovniški trik iz leta 1939. Vprašanje je, ali se jim bo posrečilo vreči angleško armado v ogromno pustolovščino, ki Angliji v nobenem slučaju ne more koristiti, ki pa pomeni za njene vojake gotov pogin.

Za Churchilla in njegove trabante je invazija seveda prav tako življenjsko vprašanje njihove politike, kakor je to bil leta 1939 izbruh vojne. Borba proti Nemčiji je za njih edina parola, kajti v tej borbi postavljajo svojo figuro. Kar se sicer dogaja po svetu — boljševizem, ameriški imperializem, Indija itd. —, vse to jim je postranska stvar, ker jim je židovska prepletenost vzela poslednji smisel za vsako drugo dogajanje. Za Anglijo se ne borijo več, temveč za mednarodne vezi, v katere so že davno tako globoko zapleteni, da nimajo več izhoda in da na tak izhod niti več misliti ne morejo.

V Nemčiji zasledujemo to igro sil v Angliji, ki se v vprašanju

Am unteren Dnjestr

Hart waren die Kämpfe der letzten Tage mit den sich verbissenen verteidigenden Bolschewisten. Nun hat ihre Widerstandskraft nachgelassen. In zügigem Vormarsch folgen ihnen unsere Grenadiere. PK-Kriegsber. Valtinquoier (Atl — Sch).

Izjalovljen sovjetski poskus prodora

Razvaline mesta Sevastopol izpraznjene - Odbiti sovjetski napadi v področju Jassy-ja, vzhodno od Sereta in na zapadni obali Moldave

4. maj: Pri Sevastopolu in ob spodnjem Dnjestru so bili zavrnjeni lokalni napadi boljševikov. Vzhodno od Sereta je nadaljeval sovražnik svoje napade z močnimi silami. Vsi poskusi boljševikov, prodreti naše postojanke, so se izjalovili tudi včeraj v srđitih bojih in v odločnih protinapadih. Pri tem je bilo uničenih 64 sovražnih tankov. Nemško in romunsko letalstvo je prizadevalo sovjetom težke izgube. V opetovanih vpostavah je bilo uničenih nadaljnjih 31 sovražnih tankov, topov in dovoznih vozil. Močni odredi letalstva so v zadnji noči bombardirali sovražne prometne in vojaške cilje severozapadno od Jassy-ja.

5. maj: Pri Sevastopolu so napadli nemški bojni letalci sovražne artilerijske postojanke in uničili 26 metalcev granat. V letalskih bojih so lovci zbili 14, bojni letalci pa 15 sovražnih letal. Vzhodno od romunskega Sereta so napadali boljševiki ves dan na ozki fronti v tesno sledečih valovih. Nemške čete so jih s sodelovanjem nemškega in romunskega letalstva zavrnile v hudih bojih ter uničile pri tem številne sovjetske tanke. V pretekli noči so močni odredi nemškega letalstva bombardirali več dovoznih kolodvorov v severni Ukrajini. Jugozapadno od Kovele so se zrušili močni, s podporo bojnih letalcev izvedeni lokalni sovjetski napadi v koncentričnem ognju našega orožja. Sovražnik je imel tu izredno krvave izgube.

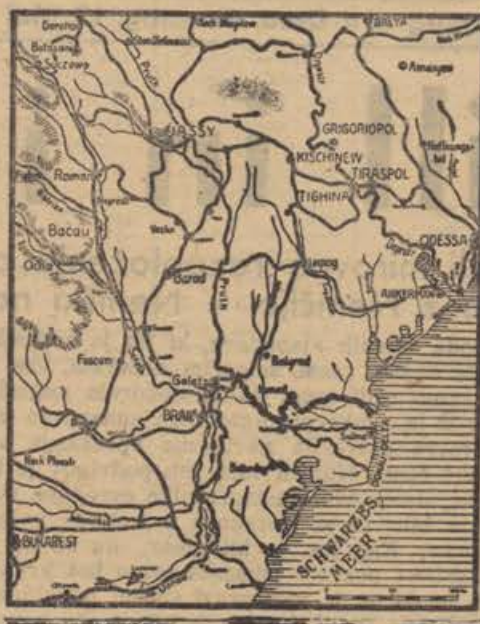
6. maj: Pred Sevastopolom je sovražnik napadal po izredni artilerijski pripravi in v tekoči letalski vpostavi z močnimi silami, toda vsi njegovi napadi so se razbili ob žilavem odporu in ob odločnih protinapadih nemških in romunskih čet. Nemški letalci so učinkovito posegali v te borbe ter zbili brez lastnih izgub 30 sovjetskih letal. Vzhodno od romunskega Sereta so se tudi včeraj zrušili jačji napadi boljševikov v našem koncentričnem obrambnem ognju. Letalstvo je z dobrim uspehom podpiralo našo obrambo in uničilo poleg 11 tankov tudi številne topove in sovražna vozila. Obenem se je nadaljevalo razbijanje sovjetskih prometnih naprav. Močni odredi nemškega bojnega letalstva so v pretekli noči bombardirali kolodvor Kijev-Darnica. Nastala so velika razdejanja v kolodvorskih napravah.

7. maj: Pred Sevastopolom je nadaljeval sovražnik svoje z artilerijo in letalstvom pod-

invazije ne izraža ravno prvič, s hladnim interesom. Metode londonskih vojnih zločincev poznamo predobro, zato ne dvomimo, da jim bo neskrupulozna igra tudi tokrat uspela. Vsekakor pa imamo glede strateških strasti gospoda Churchilla in glede rezultatov njegovega dosedanjega udejstvovanja tako točno sliko, da vemo, kakšen konec bo imelo podjetje, s katerim se pravkar bavi. Antwerpen, Gallipoli v prvi svetovni vojni, Dieppe in južna Italija v sedanjem trenutku so znamenja, ki utegnejo marsikateremu Angležu osvežiti latinski izrek »vestigia terrente« (sledovi plašijo). Nas vsekakor ne plašijo, ker se zavedamo miru, v katerem smo se pripravili in ker poznamo strast, s katero se bomo borili, ko bo angleška armada ne privikrat, morda pa zadnjič šla v ogenj za Churchillovo kliko.

Mi vemo, zakaj se borimo! Notranja sigurnost, ki zamore edinstveno dajati gotovost resnično nacionalne življenjske borbe, nas napolnjuje z mirom v pričakovanju borbe, kjer koli bi se imela odigrati.

Helmut Sünderman:

Karte zu den Kämpfen in Bessarabien.

Scherl-M.

Karte zu den schweren Abwehrkämpfen auf der Krim.

Scherl-Bilderdienst-M.

prte napade zlasti v severnem odseku. Ti napadi so bili v menjajočih se bojih zavrnjeni, lokalni vdori pa so bili zapahneni. Nad Krimom so nemški letalci zopet zbili 34 sovjetskih letal. Severno od Jassy-ja, vzhodno od Polocka in južno od Pskova so ostali slabotnejši boljševički napadi brez uspeha. V času od 4. do 6. maja so izgubili boljševiki na vzhodni fronti 140 letal.

V boju proti komunističnim tolpom na Bal-

kanu je izgubil sovražnik aprila 11.380 mrtvih, 3871 ujetnikov in številne begunce. Že dan poprej je javilo nemško vrhovno poveljstvo, da so nemške čete ob težavnih teren-skih razmerah in proti mestoma trdem odporu razbile pet komunističnih veletolp. Istčasno so preprečile nemške in bolgarske čete s podporo srbskih četnikov in nacionalnih srbskih borcev poskus komunističnih tol-p, stopiti na srbska tla.

8. maj: Pred Sevastopolom je sovražnik napadal tudi včeraj ob silnem artilerijskem ognju z močnimi silami. Medtem ko mu je v južnem odseku uspel po srđitih bojih vdor, so naše čete v severnem odseku zavrnile vse sovražne napade. V teku močnih napadov sovražnega letalstva je naše letalstvo v sodelovanju s flakartilerijo zbil 130 sovjetskih letal. Vzhodno od romunskega Sereta so zavzeli naši Panzergrenadierji v trdih bojih neko obvladujočo višino. Uničenih je bilo pri tem 15 sovražnih tankov in 41 letal. Ujeti so bili številni sovjetski vojaki. Med Prutom in Moldavo se je odigral začasni konec 26. aprila započete obrambne bitke. Sovražni poskus prodora z 20 strelskimi in več oklopniškimi divizijami se je razbil ob žilavi in zagrizeni obrambi nemških in romunskih čet, ki so se borile v vzglednem vojnem tovarištvu. Sovražnik je izgubil ob velikih, krvavih izgubah 386 tankov, 92 topov in 100 letal.

9. maj: V sevastopolskem področju so se nadaljevali težki boji. V teku obrambe močnih sovražnih letalskih napadov so naši lovci in flakartileristi uničili 56 sovjetskih letal. Severno od Jassy-ja so se odigravali slabotnejši sovjetski napadi brez uspeha. Nemški in romunski letalski odredi so severno od Tiras-pola in vzhodno od Sereta z dobrim učinkom bombardirali sovražne priprave.

10. maj: V sevastopolskem mostišču stojijo nemške in romunske čete še nadalje v težkih bojih s prodirajočimi boljševiki. V teku naših umikalnih operacij so bile izpraznjene razvaline mesta Sevastopol. Bojni letalci so 9. maja uničili 30 sovjetskih tankov. V letalskih bojih in potom flakartilerije je bilo zbitih 19 sovražnih letal. V področju Jassy-ja, vzhodno od Sereta in ob zapadni obali Moldave so se izjalovili lokalni boljševički napadi. Hitra nemška bojna letala so uničila vzhodno od Murmanska troje sovjetskih hitrih čolnov ter dvojce trgovskih ladij s skupno 2600 brt. V teku napadov na nemška oporišča na visokem severu so izgubili boljševiki 19 letal.

bine. Kakor je razvidno iz objav bolgarskega tiska, je doslej dobilo 14.500 bolgarskih preseljeničkih rodbin iz Severne Dobrudže 127.300 hektarjev zemlje v Južni Dobrudži. Mimo tega je bolgarska vlada razdelila 63.600 hektarjev zemlje bolgarskim rodbinam brez zemljiške posesti.

* 100 g dodatnega mesa. Razvoj posevkov in rastlin je letos kakih 14 dni za normalnim časom. Zato se bodo paše za domače živali začele nekoliko pozneje kakor navadno. Da se dvigne od-daja mleka in izdelovanje masla, je potrebno, da se teleta, ki so mišljena za rejo, čim prej odda v klavnico. To omogoča, da se v tednu od 8. do 14. maja 1944, dovoli nakup dodatnih 100 g mesa in sicer potrošnikom, ki niso samooskrbovalci.

Druck und Verlag: Marburger Verlags und Druckere-Ges. m. b. H. - Verlagsteilung: Egon Baumgartner Haupt-schriftleiter: Friedrich Golob, alle in Marburg/Drau. Radgasse 6

Zur Zeit für Anzeigen die Preislste Nr. 1 vom 10. April 1943 gültig. Ausfall der Lieferung des Blattes bei höherer Gewalt oder Betriebsstörung gibt keinen Anspruch auf Rückzahlung

Preseljevanje v Bolgariji

Kakor poročajo nemški listi iz Sofije, je pokazala Bolgarija kljub vsem vojnim težavam dovolj notranje moči za velikopotezno notranjo kolonizacijo v zvezi s potrebnim pre-seljevanjem ljudstva. V prvi vrsti skrbi bol-garska vlada za naseljevanje Makedonije in Zapadne Trakije z Bolgari. V teh pokrajinah je bil bolgarski element izpostavljen zatira-nju, zato hoče bolgarska vlada v teh krajih ojačiti bolgarski živelj. Druga zadeva pa je izvrševanje obvez. izvirajočih iz pogodbe, ki jo je sklenila Bolgarija l. 1940 v Crajovi z Romunijo glede vrnitve Južne Dobrudže. V smislu dogovora med obema državama je tre-ba sedaj izseliti iz Severne Dobrudže Romune, obenem pa preseliti iz Severne Dobrudže, ki je ostala Romuniji, tamkaj naseljene Bolgare. Te Bolgare sedaj pridno naseljujejo v Južni Dobrudži. Gre večinoma le za kmetске rod-

Udarci za sovražno letalstvo

Veliki japonski uspehi v zraku

4. maj: V nettunskem mostišču je bil odbit sovražni napad, izveden po močni pripravi s strani artilerije in metalcev granat. Nemške podmornice so napadle v Severnem morju neko spremljavo, ki je bila močno zavarovana z rušilci in letali. Potopile so 8 rušilcev in spremljevalnih vozil, obenem pa torpedirale 5 ladij s skupno 30.000 brt. Dve izmed teh ladij sta se potopili takoj. S sigurnostjo pa se domneva, da so se potopile tudi ostale ladje. Nemški hitri čolni so torpedirali v Jadranu v noči od 2. na 3. maj neko sovražno torpedovko. V teku obrambe angleških bombniških napadov na srednjo Francijo je bilo v zadnji noči zbitih 51 štirimotornih sovražnih letal. Posamezna angleška letala so v poslednji noči metala svoje bombe na področje Mannheim.

5. maj: Razun obojestranskega živahnega delovanja naskočnih in izvidniških oddelkov ni bilo v Italiji nič posebnega. V pretekli noči je nek slabotnejši odred sovražnih bombnikov vrgel zažigalne in eksplozivne bombe na področje Budimpešte. Štiri letala so bila pri tem zbita na tla. Nad zasedenim zapadnim ozemljem in nad severo-zapadno Nemčijo je bilo včeraj zbitih 11 letal. Posamezna angleška letala so metala v pretekli noči bombe na področje Kölna in Mannheim.

6. maj: Z nettunskega mostišča in z italijanske južne fronte poročajo o obojestranskem živahnem delovanju naskočnih oddredov. Več sovražnih oporišč je bilo s posadkami vred sestreljenih v zrak. Ameriški bombniki so v teku včerajšnjega dne napadli Ploesti in Turnu-Severin, kjer je bilo škoda in izgub med civilnim prebivalstvom. Nemške in romunske letalske obrambne sile so pri tem zbiti 47 sovražnih letal, večinoma štirimotornih bombnikov.

7. maj: V nettunskem mostišču se je zrušilo več jačjih napadov sovražnika v koncentričnem obrambnem ognju oziroma v borbi od moža do moža. Ameriški bombniki so včeraj zopet bombardirali naselja v Romuniji. Zlasti v Kronstadtu je nastala škoda na poslopjih in je beležilo prebivalstvo izgube. Zbitih je bilo 23 sovražnih letal, večinoma štirimotornih bombnikov. Pri tem so se odlikovali zlasti romunski lovci. Pri zavračanju sovražnih letalskih napadov na lastne spremljave so varovalna vozila vojne mornarice skupno z mornariško artilerijo zbita pred norveško in holandsko obalo ter v Črnem morju 15 bombnikov in torpednih letal. Pred južno francosko obalo so angleška letala napadla španski parnik »Christina«, ki je vozil v službi Rdečega križa, čeprav je bil omenjeni parnik točno zaznamovan. Posadka je imela izgube. Ranjen je bil tudi komisar Mednarodnega Rdečega Križa. V teku napadov sovražnih bombniških oddredov na zapadno zasedeno ozemlje je bilo zbitih pet sovražnih letal. V pretekli noči so vrgla posamezna angleška letala bombe na zapadno in jugozapadno Nemčijo.

8. maj: V nettunskem mostišču so se odigravali zavrtnji lokalni sovražni napadi. Nemška dalekometna artilerija je z dobrim uspehom obstreljevala sovražna skladišča goriva in municije. Angloameriški bombniški oddredi so včeraj in v zadnjo noč bombardirali Bukarešto, kjer je nastala škoda in so beležili izgube med prebivalstvom. Nemške in romunske obrambne sile so uničile 14 sovražnih letal. Ob sklenjenem oblaknem nebu so številni ameriški bombniki izvedli teroristični napad na Berlin in na več krajev zapadne Nemčije. Zlasti v Berlinu je nastala škoda na stanovanjskih poslopjih in kulturnih napravah.

Berlin je beležil izgube civilnega prebivalstva. V pretekli noči so vrgla posamezna angleška letala bombe na področje Kölna in Düsseldorf. Obrambne sile so pri teh napadih ter nad zasedenim zapadnim ozemljem zbiti 26 sovražnih letal, med njimi 17 štirimotornih bombnikov.

9. maj: Lokalni napadi, ki jih je sovražnik izvedel v nettunskem mostišču, so bili odbiti ob izgubah za sovražnika. V Sredozemskem morju je bila potopljena sovražna podmornica. Lahke zavarovalne sile nemškega vojnega brodomstva so v sodelovanju z letalstvom razkropile pred severo-norveško obalo neki odred sovjetskih hitrih čolnov ter pri tem uničile nek hitri čoln. Pred norveško obalo, nad Vzhodnim morjem in nad Kanalom je bilo zbitih 13 sovražnih letal. Ameriški bombniki so včeraj ponovno terorizirali področje Reicha. Vrgli so na Berlin in na področje Braunschweiga zažigalne in eksplozivne bombe, ki so povzročile škodo na poslopjih in izgube med prebivalstvom. Nemške obrambne sile so v teku teh napadov uničile 86 ameriških letal, med njimi 68 štirimotornih bombnikov. Nad zasedenim zapadnim ozemljem je izgubil sovražnik nadaljnjih 14 letal. V poslednji noči so vrgla posamezna angleška letala bombe na Osnabrück.

10. maj: Na italijanski južni fronti so nemške čete zavrtnile več sovražnih sunkov. Naskočni oddelki so razstrelili številne sovražne bunkerje. Nemška bojna letala so uspešno bombardirala ladijske cilje v nettunskem mostišču. Težko zadeti so bili: dva tovorna parnika s skupno 5000 brt, dva večja čolna za izkrcavanje in neki rušilec. Uničenje dela teh ladij je verjetno. Pri svojih napadih na naselbine v zasedenih zapadnih pokrajinah in pri sunkih v področje Luxemburga in Saarbrückena je izgubil sovražnik včeraj 19 letal. Posamezna angleška letala so vrgla v zadnji noči bombe na mestno področje Berlina.

Anglo-ameriški pritisk na nevtralce

Iz Stockholma poročajo: Izsiljevanje Anglo-Amerikancev in njih pritisk na nevtralne države je stopilo v nov štadij. Izkazalo se je namreč, da pritisk na nevtralne vlade ni rodil zaželenega uspeha, zato so se »zavezniki« lotili izvoznih tvrdk, in sicer neposredno, da bi jih prisilili k prenehanju trgovanja z Nemčijo. Kjer trčijo Anglo-Amerikanci ob odpor, grozijo takim tvrdkam z vpisom v »črni seznam«, kar pomeni, da Anglija in Amerika tudi po vojni s takimi tvrdkami ne bosta trgovali.

Kakor poroča posebni dopisnik agencije Reuter iz Washingtona, je imel prezident Roosevelt takoj po svojem kratkem oddihu razgovore z zunanjim ministrom Hullom, ki so se nanašali na vprašanje ukinitve nevtralne trgovine z Nemčijo. V Washingtonu so mnenja, da je bila švedska glavni predmet razgovora. V Beli hiši pričakujejo poročila ameriškega zastopnika Griffisa, ki se nahaja trenutno v Stockholmu, nakar bodo švedske izvozne firme postavile pod pritisk. V neuradnih krogih prevladuje vtis, da bodo že prihodnje dni sprejeli celo vrsto švedskih tvrdk v ameriški »črni seznam«.

List »Washington Star« je mnenja, da je novost politike črnih seznamov v tem, da bodo tiste tvrdke, ki se pregrešijo proti seznamom, prejele svojo »kazen« že med vojno in tudi po vojni. List sklepa, da bosta Anglija in Amerika še tudi po vojni izvajali gospodar-

Pretekli torek je objavil cesarski glavni stan uspehe japonskega armadnega in mornariškega letalstva na vseh frontah v mesecu aprilu. Skupno je bilo zbitih 474 in poškodovanih 242 letal.

Komuniké cesarskega glavnega stana se glasi: »V južno-pacifičnem področju je bilo uničenih 232 sovražnih letal. V tem številu je zapadenih 12 verjetno zbitih letal. 101 nadaljnjih letal je bilo težko poškodovanih.

V srednje-pacifičnem področju so naša letala zbita 147 sovražnih letal, vključno šest verjetno uničenih aparatov. 54 letal je bilo težko poškodovanih. V birmeškem odseku je bilo uničenih 74 sovražnih letal. 66 sovražnih letal je bilo težko poškodovanih ali pa so zgorela.

V kitajskem področju so japonske sile uničile 20 sovražnih letal. Poškodovanih je bilo prav tako 20 letal.

* Verordnungs- und Amtsblatt des Chefs der Zivilverwaltung in der Untersteiermark Nr. 9 z dne 29. aprila 1944 prinaša sledeče objave: 1. Deveti razglas o zajetju in pregledu za vojaško službo na Spodnjem Stajerskem. 2. Odredba o uvedbi v Reichu veljavnih predpisov na področju službenega in mezdnega prava na Spodnjem Stajerskem. 3. Določba 1-44 na področju gospodarjenja z jajci. 4. Določba o določanju cen v tapetniški, sedlarski in dekoraterski obrti. 5. Razglas, zadevajoč nov red v posebnih pristojbinah v javnih bolnišnicah. 6. Določba, zadevajoča številke poštne okrožij (Postleitzahl). 7. Biološka delovna skupnost v St. Lambrechtu. 8. Odlok, zadevajoč sprejem učencev in učenk, ki so brez dovoljenja zapustili KLV-Lager-je, v druge šole. 9. Odlok, zadevajoč smerice za odobritev pripomočkov ljudskošolskim učencem za prehranjevanje. 10. Odlok, zadevajoč dopolnilni tečaj za učiteljice ženskih ročnih del in pouk v hišnem delu. 11. Odlok, zadevajoč izpitni urad za glavne šole in uvodni učni tečaj za pouk v hišnem delu, predpriprava za 5. strokovno skupino. 12. Odlok, zadevajoč izobrazbo učiteljic za ročna dela, hišno gospodinjstvo in telesno vzgojo. 13. Odlok, zadevajoč strokovne sile za pouk v hišnem gospodinjstvu, popravek. 14. Odlok, zadevajoč letna naborna taborišča za fante. 15. Odlok, zadevajoč izkušni urad za uk na glavnih šolah. 16. Seje dolžnostnih nadaljevalnih šolanj učiteljskih pripravnikov. 17. Razglas o uradnih dneh pri Eichamtu v Cilli.

sko kontrolo nad celokupnim svetom ter da bosta zavirali trgovino tistih držav, ki so se upirale njenemu izsiljevanju.

Parlamentarni tajnik za gospodarsko vojskovanje v Londonu, Dingle Foot, je sporočil londonskemu dopisniku lista »Svenska Dagbladet« nove metode za uničenje nevtralnosti malih držav ter jih je porazdelil v tri sledeče skupine: 1. Pomorska blokada, 2. bombniška ofenziva in 3. zmanjšanje nemškega uvoza iz nevtralnih držav. Ker se Anglo-Amerikanci poslužujejo trenutno metode številka 3, izgleda, da sta se izkazali metodi številka 1 in 2 premalo učinkoviti. Radi blokade se ni zrušilo nemško gospodarstvo, radi bombniškega terorja pa se ni omajala morala nemškega naroda. Tako se zatekajo izsiljevalci k sankcijski vojni proti nevtralcem v zmotnem mnenju, da bodo po tej poti Nemčijo odrezali od svetovne trgovine.

V sovražnem taboru se bo kmalu rodilo spoznanje, da so grožnje proti nevtralnim vladam oziroma tvrdkam brez vsebine in neumnosti. Gotovo je, da bodo sovražne države, čijih življenjski standard je že popolnoma na tleh, morale po vojni z vsemi sredstvi iskati gospodarskih odnošajev. Pri tem ne bodo smeli izključiti tudi ne tistih tvrdk, ki jih sedaj postavljajo na črne sezname. Ves sankcijski manever Anglo-Amerikancev dokazuje, da politika Anglosasov nima več pravega izhoda. V nevtralnih državah so to že spoznali in tudi že pravilno ocenili.

SLOVANSKE LIMANICE OF

Ljubljanski »Slovenski Narod« je objavil te dni zelo poučen članek o boljševizem »vseslovanstvu«. Ker prikazuje ta članek pravi peklenski obraz boljševizma, s katerim hoče OF preslepiti tudi marsikaterega Spodnještajerca, objavljamo ta članek kakor sledi v celoti:

»Med slepili, s katerimi so komunisti zlasti v začetku mamili Slovence in marsikoga res zvalili v mreže OF, je bilo tudi lažljivo geslo o slovanstvu. Med Slovenci je, kakor menda v nobenem drugem slovenskem narodu, ostalo še do današnjih dni mnogo ostankov megle, ne stvarnega slovanstva, kakor ga je oznanjala doba narodne romantike v prvi polovici prejšnjega stoletja. Morda je bilo prav to vzrok, da tudi svojega slovenstva nismo nikoli občutili kot nekaj konkretnega. Tako smo premočokrat plavali v meglenih prividih nečesa namišljenega, kar je obstajalo samo v naši domišljiji. In čakali čudežnega kralja Matjaža, ki se bo nekoč prebudil iz dolgega spanja in nam na krožniku ponudil sama nezasičena čudesa.

Komunisti, ki so dobro poznali to našo slabost, so zato v svoji agitaciji začeli prikazovati kot takega kralja Matjaža — Jožefa Stalina. In marsikatera najvna slovenska duša je pričela verovati, da nima gruzinski diktator na komunističnem prestolu v Moskvi prav nobene druge želje, kakor da podari Slovincem vse tisto, kar so si kdaj želeli. V ta namen so seveda tudi Sovjetsko zvezo prikazovali kot slovensko državo. Toda v resnici ni niti Jožef Stalin Slovan, niti ni Sovjetska zveza slovenska. Stalin je Gruzin s Kavkaza, s pravim imenom Džugašvili, in ima kot tak s slovanstvom prav tako malo opravka kakor kak Ibrahim el Malek iz Tibestije v Sahari. Država, kateri vlada, je slovenska samo po tem, da večina njenega prebivalstva pripada po plemenu Slovanom. Toda na samem njenem vodstvu so na odločilnih položajih vse drugo prei ko Slovani. Poleg Stalina-Džugašvilija zavzemajo najvažnejša mesta komisarjev in veleposlanikov židje in drugi tujci, ki so si samo zaradi slepomišljenja nadeli ruska imena. Da Stalin-Džugašvili slovenskemu ruskemu ljudstvu kaj malo zaupa in da torej sam čuti, da ni njegov predstavnik, je zadosten dokaz že to, da tvori njegovo telesno stražo v Kremlju brez izjeme samo njegovi rojaki, neslovenski Gruzini s Kavkaza. Celo njegov kuhar je Gruzin. Ta Kavkazec naj bi torej bil slovenski in posebej še slovenski kralj Matjaž! Kaj takega more verjeti samo tisti, ki nima možganov na pravem mestu. Vsak drug človek bo vedel, da je družba, ki v SSSR vedri in oblači, klika mednarodnih tiranov, ki je zaslužila najprej Rusijo in njene narode, nato pa se pripravila, da zavzame še ves ostali svet in si ga podvrže — v imenu komunizma, ne pa slovanstva! Usoda Slovanov je moskovskim internacionalcem prav toliko mar, kakor usoda katerega koli drugega naroda ali plemena na svetu. Vrednost vsakega od njih presoja samo po tem, koliko bi mogli iz posameznega izžeti. In ker bi mogli iz velikega naroda več izžeti, kakor iz malega, le razumljivo, da jim je večji bolj »pri srcu« in jim bo tudi v bodoče, ne glede na to, kakšni rasi pripada. Najboljši dokaz za to trditev je najnoveše priznanje sovjetske hiše in Badoqlia v Italiji.

Komunizem je že po svojih načelih ne samo breznarodni, ampak tudi protinardni. Kakor smatra za strup vero, tako smatra za strup tudi narodnost, ker se zaveda, da tam kjer živi v svoji narodnosti zakoreninjeno ljudstvo, ni in nikoli ne bo plodnih tal za komunistično brezdomovinstvo. Če se komunisti kje sklicujejo na narodnost, torej to samo zato, da bi preslepili ljudi in jim prikrili svoje prave namene. Tudi bobneče besede o slovanstvu niso ničesar drugega kakor limanice za neupocene in lahkoverne. Če je kdo med Slovenci glede tega še v dvomih, ga mora iztrezniti že samo dejstvo, da se ravno Slovani najbolj krčevito branijo moskovskega »slovanstva« kralja Matjaža Stalina. Poljaki Slovaki, Bolgari, Srbi, Hrvati in celo Belorusi, Čehi in Podkarpatski Rusi. Nobeden teh slovenskih narodov si ne želi biti »odrešen« po vključitvi v Džugašviljevo SSSR. Stalin-Džugašvili tudi prav nič ne misli na ustanovitev kake »slovenske federacije«, četudi sovjetske. »Slovenski kongres«, ki jih prirejal med vojno v Moskvi — pred vojno bi bil likvidiran kot »reakcionaren buržuja« in »izdajalec proletariata«, kdor bi si v Sovjetski zvezi ugal

govoriti o slovanstvu — so le limanice, na katere naj bi se lovili in vprekali v službo komunizma pripadniki slovenskih narodov. Z enakim pompom in z enakim ciljem kakor »slovenske«, prireajo v Moskvi tudi romanske, arabske mongoleske in vse močve drugače pobarvane »kongrese«, ki so boljševizem močotcem vsej enako ljubí kakor »slovaneki«.

Stalinu in njegovim pomočnikom gre samo za svetovno komunistično revolucijo, za ustanovitev neke svetovne sovjetske države, v kateri bi bili potem Slovani enako tlačeni kakor vsi drugi narodi. Edino izjemo bi tvorili židje, s katerimi je Stalin-Džugašvili preko Armencev itak v krvnem sorodstvu in pod katerih komando stoji že danes.

Slovenska OF je zato za boljševizem močotcem

Rastoča nervoznost v Angliji

Iz Stockholma poročajo: Invazijska mrzlina v Angliji se razvija iz dneva v dan vedno bolj v množinsko histerijo, ki jo skušajo lečiti z vsemi mogočimi sredstvi. Tako predlaga londonski tisk z vsvo resnostjo, da naj oblasti uradno prepovedo vsako privatno razpravljanje o vprašanju invazije. Take odredbe do trenutka še ni, radi tega skušajo z isto metodo preizkušati brez uradne podpore. Nastala so posebna društva, čijih člani invazije in njenih nevarnosti niti ne smejo omeniti. Mnogo uspeha si obetajo tudi od velikih lepakov, ki nosijo napis: »Tu ni prostora za strahopetce!«

Pod silnim pritiskom, kateremu se je angleški narod v živčni vojni poslednjih mesecev sam izpostavil, bežijo stotisoči v tajinstvenost. Kot najbolj zgovoren dokaz za to citira londonski zastopnik lista »Stockholms Tidningen« sledeč slučaj: »Pet v tisku imenoma navedenih oseb in še druge priče izjavljajo, da so v teku nekega letalskega napada po noči zagledali nad Ipswichom prikazen Kristusa na križu. Slika da je bila najprej nejasna, pozneje pa je bila tako natančno razvidna, da je bilo natančno videti postavbo Zveščarja in njegovo nagnjeno glavo. Prikazen je baje trajala 15 minut. Se bolj značilno je bilo dejstvo, da so cerkvene oblasti v Ipswichu odredile dejansko preiskavo ter da je predstavnik teh oblasti podal sledečo izjavo: »Mi se temu ne

nič bolj in nič manj pomembni činitelj, kot katero koli razbojniško krdelo v Albaniji, Grčiji ali kje v Afriki ali Aziji. Kakor OF »osvoboj« Slovence s pobijanjem, tako pobijajo njej sorodne komunistične organizacije na Hrvatskem Hrivate, v Albaniji Albance, v Grčiji Grke itd. Ali se borijo komunistične tolpe tudi v Albaniji, Grčiji in kjer se še pojavljajo za Slovence in slovanstvo? Resnica je in ostane, da nimata boljševizem in komunizem s slovanstvom nobene zveze in da sta po svojem nastanku, delu in svojih ciljih prav tako neslovenska in neslovenska, kakor n. pr. hinduizem v Indiji ali budizem na Kitajskem. Njun splošni cilj je celo popolno uničenje narodne zavesti pri vseh narodih, tudi pri slovenakem, in ustanovitev breznarodne družbe robotov, ki bi več ne poznali ne domovine in ne osebne zavesti. Da bi v taki družbi Slovenci kot maihen narod prvi izgubili s sveta, ne more biti dvoma, in gruzinsko-židovska družba v Moskvi, ali kjer bi še takrat stalovala, bi iz tega prav gotovo ne delala nobenega posebnege vprašanja.«

čudimo. Stojimo na predvečer čudovitih in brskone strašnih stvari. V to poglavje spada tudi dejstvo, da se je angleška vlada z ozirom na vedno večji nemir sporazumela s cerkvenimi oblastmi v tem smislu, da bo v trenutku začetka velike vojaške pustolovščine splošen dan pokore in molitve s posebnim bogoslužjem v vseh cerkvah Anglije za uspeh podviga.

Londonski listi imajo tudi posebno zdravniško listnico uredništva, ki odgovarja na številna vprašanja, kako naj bi se pobijala invazijska mrzlina. Tudi zdravniški izvedenec lista »Daily Express« deli nasvete, kako odpraviti živčno vojno, ki jo je Anglija namenila drugim in čije učinek čuti sedaj že sama. Pod brutalnim napisom »Zivci?« »Kakšna zgalal?« predpisuje omenjeni doktor svoje manj medicinske, pa bolj politične recepte. Preveč je ljudi, tako piše omenjeni doktor, ki n vsako vprašanje odgovarja z »da« in valijo krivdo na živce in drugo fronto. Gospod doktor nima sočutja za ljudi, vendar ga zelo skrbi, da se je iz tega izcimila pravcata epidemija. Obžalovati je — tako piše gospod doktor —, da prenašajo ti ljudje svoje drugofrontne živce na druge in da je postal predmet pravcata epidemija. Vsekakor jih je v tem trenutku mnogo, ki čutijo neko mehkohe v kolenih. Vsa znamenja torej kažejo, da je razpoloženje v Angliji kljub vsem invazijskim pripravam zelo slabo.

Stalin uničuje narode Kavkazá

Iz Berlina poročajo: Soglasne izpovedi beguncev iz Kavkaza potrjujejo, da je odredila sovjetska vlada prisilno preselitev številnih malih kavkaških narodov in plemen. Prisilna preselitev se nanaša predvsem na Balkare, Kabardince, Karačajce, Bergosete, Čečence ter Inguse. Pri teh narodih gre izključno za Mohamedance ter z izjemo Kabardincev in Osetov za turško govoreče skupine. Te male narode bo Moskva prisilno preselila v Sibirijo ter v uralsko področje. V zadnjem času so razširile to prisilno preselitev tudi na Kozake iz področja Tereka.

Kavkaško prebivalstvo smatra to nasilno preseljevanje kot nečloveški poskus dokončnega uničenja severo-kavkaških narodov, zlasti pa mohamedanskih plemen. Moskva je že od nekdaj sovražila povezanost kavkaškega prebivalstva z rodno zemljo in njega ljubezen do domovine. V teh lastnostih je videla brezčutna sovjetska vlada vedno element odpora. Vsi dosedanjí poskusi boljševizma, zlomiti hrbtnico kavkaških narodov, so se radi tega kljub uporabi brutalnih metod terorja izjalovili. Sedaj je segla Moskva k najskrajnejšem sredstvu, k prisilni preselitvi, ki pomeni nacionalno uničenje severo-kavkaških narodov. Izpovedi beguncev pravijo, da hoče Moskva v izpraznjene pokrajine naseliti Gruzince iz Transkavkazije. Tudi gruzinski narod spada k tistim narodom Kavkaza, ki so se doslej podvržili boljševizmu samo z najskrajnejšim odporom. Tudi Gruzinci so mnenja, da je njih prisilna preselitev v severo-kavkaški prostor poskus nasilnega uničenja njihove nacionalne osebnosti. Znano je, da boljševizma agitacija zelo rada ponavlja svojo

obljubo glede samotojnosti posamičnih sovjetskih republik. Slučaj Kavkaza pa dokazuje, da hoče Moskva s takimi poskusi varati celokupno svetovno javnost.

□ Otvoritveni ogenj »druge fronte«. Angleški državni podtajnik za letalstvo Balfour je izjavil v nedeljo v bahavem tonu sledeče: »Trenutna letalska ofenziva proti Evropi je otvoritveni ogenj »Druge fronte«. Nikdo ne more dvomiti, da je invazija že začela, ko več tisoč mož letalskega osoblja leta nad Evropo. Z otvoritvijo operacij na suhem bo sledila že nova faza druge fronte, ker so glavno bitko že pričele letalske sile«. Stalin se bo gotovo s kislim obrazom zahvalil za to opravičilo glede izostalega dejanskega poskusa invazije.

□ Švicarsko dosledno nevtralnica. Na kongresu švicarske konservativne ljudske stranke je imel zvezni svetnik (minister) Etter govor o položaju Švice v petem vojnem letu. Uvodoma je Etter ugotovil, da ne sme biti glede podlage in smernic švicarske zunanje politike niti najmanjšega nesoglasja. Govornik je opisal težave, ki jih ima Švica z oskrbo svojega prebivalstva, obenem pa je pohvalil zasluge, ki si jih je pridobilo švicarsko kmetijstvo. Nato se je Etter bavil z vprašanji zunanje politike. Ugotovil je, da je švicarska nevtralnica že več stoletij nekakšna maksima švicarske zunanje politike ter da je radi onetovanega evanega priznanja bila tudi pojem mednarodnega prava. Ta politika ne sme podležiti nikakemu nihanju. Švicarji so trdno odločeni, izpolnjevati svojo dolžnost v vsakem slučaju do konca vojne in preko tega konca na starošvicarski način in v švicarski zvestobi. K povojnim problemom Švice spadajo po njegovem mnenju zavarovanje zdravja kmetijskega staleža, zavarovanje dela, mladine in starosti.

Spodnještajerci so vedno in povsod junaki

Spomin na hrabro zadržanje Spodnještajercev v prvi svetovni vojni

V svetovni vojni maja 1917 so se v deseti bitki ob Soči izredno odlikovali Spodnještajerci. K. k. Freiwilliges Schützenbataillon-a Marburg IV, ki je bil sestavljen iz samih nedoletnih prostov. Ti mladi vojaki so, kakor je znano, še živim sobojevnikom in poznavalcem vojne zgodovine med Jadranskim morjem in Grmado ob reki Timavi z neznatnim številom svojih mož odbili, porazili in uničili številčno ogromno močnejšo sovražno brigado. Takrat so priznala hrabrost, poštenost in strateške uspehe Spodnještajercem vsa nadrejena poveljstva do vrhovnega, ki je pohvalno imenovalo bataljon v svojem vojnem poročilu z dne 28. maja 1917 in celo sam cesar je nekaterim osebno pripel vidne znake junaštva na njihova prsa.

Iz dnevnika, ki ga je pisal leta 1917. pripadnik tega bataljona na bojišču neposredno po bojih, posnemamo o takratnih bojih sledeče:

Leutnant Semliak in Fähnrich Mejowschek sta stala v deseti bitki ob Soči na višini 28 in sta o tem svojem bojevnem odseku pripovedovala sledeče:

V jutranji zori so se nam previdno in nevidno približali trije sovražni bataljoni. Vsi trije visoke trave in močvirnjatega ozemlja, smo jih opazili šele, ko so bili že blizu naših postojank. Ko smo jih zagledali, je bil seveda tudi že zadnji čas za streljanje. Strelci naše tretje in druge kompanije, skupaj kakih sto mož ter ena strojna puška, so začeli z živahnimi uničujočim ognjem obstreljevati in kositi vrste sovražnih naskočnih valov, katerim je radi nepreglednega ozemlja uspelo na nekaterih točkah skoraj neopazno vdreti v naše, predhodno z dolgotrajnim artilerijskim ognjem razbite in porušene ter številčno bolj redko zasedene postojanke. Med streljanje se je zato prav hitro pomešalo in iz streljanja spremenilo v krvavo klanje in udiranje z bajoneti, bodali, puškami ter metanje ročnih granat, česar sta se posluževala oba nasprotnika. Spodnještajerski prostovoljci so se bojevali kakor razdraženi levi v človeških podobah. Boj na bajonet in bodalo, mož proti možu, iz oči v oči je bil neenak z ozirom na ogromno številčno premoč sovražnika. Moralna in junaška premoč ter sposobnejše vodstvo je pa seveda bilo pri Spodnještajercih, ki niso ostali samo pri hrabri obrambi, temveč so prešli takoj v silne protinapade. V času, ko je takom tega boja sovražna, dobro postavljena, v močvirnatem terenu skrita strojna puška, postajala našim vrstam vedno bolj nevarna, je vzel Fähnrich Mejowschek od Leutnanta Semliaka in iz vrst svojih bojevnikov, desetino mož in s hura-klici z bajoneti naskočil sovražno strojno puško, ki je bila zastražena, krita in branjena od kakih sto mož s puškami in ročnimi granatami. Pri tem krvavem klanju

mu je med divjim krikom uspelo odvzeti in zapleniti nervozno streljajočo strojico, poleg tega pa še ujeti 3 oficirje in kakih 40 mož. Par minut nato je zaplenjena strojica že nadaljevala streljanje, toda ne več v naše, temveč v sovražne vrste, ki so naskakovale v splošnem križem krašem kar preko svojih mrtvih tovarišev naše strelske järke.

Mejowschekova zaplenjena strojica je imela za nas velik uspeh. Predvsem je nadomestila z granato do neuporabnosti poškodovano lastno strojico puško, kar je bilo za nadaljevanje obrambe sovražnih naskokov zelo potrebno, hkrati pa je izkuba strojice bojevisko oslabilo prizadet napadalni oddelek in odsek.

Mejowschek in Semliak sta s svojim načinom obrambe naše frontne črte in s podporo drugih odsekov naših prostovoljcev uničila približno 2

napadajoča sovražna bataljona, od katerih so pozneje med drugimi množičnimi ujetniki ugotovili oba bataljona poveljnika, majorja in kapitana in mnogo nižjih oficirjev. Uspeh, ki sta ga s tem doprinesla k nizu ostalih bojev bataljona spodnještajerskih prostovoljcev k celotni zmagi, je bil velik. Zaključek bojev je podal ponosno bilanco. K. k. Freiwilliges Schützenbataillon Marburg IV je ujel vsega nad 800 mož in okrog 30 oficirjev, uničil sovražno brigado, zaplenil nepregledno mnogo materijala in, kar je glavno, preprečil prodor fronte v dotičnem odseku, kar je bilo strategično ogromne važnosti. Cilj desete soške bitke je šel za tem, da prebije fronto na tej točki, kar so Spodnještajerci s svojim junaštvom onemogočili in odbili.

Oba spodnještajerska junaka, Mejowschek in Semliak, sta par dni po tej zmagi stala med drugimi spodnještajerskimi prostovoljci tik za fronto pred cesarjem, ki je prišel, da si je ogledal takratne rešilce jugovzhodne fronte ter jim osebno izročil res krvavo zaslužena odlikovanja. Fähnrich Mejowschek je dobil zlato, Leutnant Semliak pa veliko srebrno svetinjo za hrabrost.

Poziv Spodnještajercem za prispevanje

v zbirko tekstilij, perila in oblačil

Potrebe petega vojnega leta zahtevajo še enkratno zajejje vseh tekstilnih surovin in oblačil za fronto in domovino. Radi tega se vrši širom Velike Nemčije med 7. in 27. majem 1944 zbirka tekstilij, perila in oblek, ki jo na Spodnjem Stajerskem izvrši organizacija Steirischer Helmbund.

Domovini vrnjena Spodnja Stajerska bo izkoristila tudi to priložnost, da bo z lepimi darili tekstilnih surovin in oblačil prispevala ter omogočila uspešno zbirko. Spodnještajerci se naj spomnijo lanske zbirke tekstilij in čevljev, ki je bila bogata, kar naj jim služi v vzpodbudo za sedanjost oddajo in to tembolj, ker se zavedajo, kakaj gre. Vsem je znano, da je vsak komad, ki leži morda doma v kakem zapuščenem kotu ali v kaki skrinji, lahko velike koristi kakemu sonarodnjaku ali sonarodnjakinji, ki dela v kaki tovarni, ali pa vojaku, ki stoji na fronti, kot dragocena pomoč.

Kakor vedno pri takih akcijah, tako je okoli tudi danes namenjen predvsem spodnještajerskim ženam kot čuvaricam mnogih miznic, skrinj, omar in zabojev, v katerih se nahajajo mogoče še male »dragocenosti«, ki bi se jih lahko oddalo na zbirališčih. Vsaka žena bo torej le dni v svojem gospodinjstvu temeljito preiskala vse in povsod, kar gotovo ne bo ostalo brez uspeha. Pri tem je pa dober nasvet, da se zadeve ne odlašajo na zadnje dni zbirke, temveč, da se gre takoj na delo. Vsi vemo, da daruje dvakrat tisti, ki hitro daruje! Zato se pa lotite iskanja, najdeno pa oddajte takoj na zbirališča, ki se nahajajo v va-

ših Ortsgruppah. Morebitno hoini sonarodnjaki naj ne pozabijo javiti, da jim ni mogoče osebno oddati stvari na zbirališču, nakar bo Ortsgruppe odredila, da pride nekdo po nje. Deutsche Jugend bo namreč to delo v vsakem primeru rada in z veseljem opravila.

Akoravno so v nedeljo, dne 7. maja, vsa spodnještajerska domačinstva dobila letak z navedbo predmetov, ki se lahko darujejo, ponavljamo v nastopnem seznam istih ter prosimo, da si ga izrežete v svrhu orientacije pri iskanju in izbiri predmetov za oddajo:

Sprejemalo se bo:

a) Stare tekstilije (cunje) vseh vrst iz volne, polvolne, bombaža, lanu, stanične volne, svile, umetne svile, jute, konoplje, kokosovega vlakna, neuporabljiva oblačila, staro perilo, kravate, nogavice, ostanke sukna vseh vrst, stare zastave, zavese, preproge, plahte, rogože, vreče, klobuke iz klobučevine, čevlje iz klobučevine, ostanke motvoza, tudi če so te stvari raztrgane, umazane, oljnate in od moljev poškodovane.

b) Perilo vseh vrst, in sicer moško, kakor so n. pr. srajce, spodnje srajce, spodnje hlače in spalne srajce.

Zensko perilo, na primer: dnevne srajce, kombinirane srajce, spodnje srajce, hlačke, spalne srajce.

Otroško, posteljno, namizno in gospodinjstvo perilo brez ozira na ohranjenost, izpranost in možnost popravila.

c) Oblačila vseh vrst, dobro ohranjena in uporabna, kakor tudi popravila potrebna in primerna za predelavo, in sicer: moške in fantovske obleke vseh vrst, pa naj si bodo cestne, sportne, jahalne, salonske, delavske, jopice, puloverje, kratke plašče, volnene telovnike in hlače vseh vrst. Plašče za zimo, sport, dež in poletje. Mehke klobuke iz klobučevine ter čepice vseh vrst.

Gornja oblačila za ženske in dekleta, kakor obleke, bluze, po možnosti iz trpežnega, za strapanje uporabnega blaga, ki se lahko pere. Nadalje kostume, smučarske jopice, jopice za vetrovno vreme, gumijaste plašče, kikelce, predpasnike, delovne predpasnike, klobuke in čepice.

Tako, to je vse, kar pride v poštev za zbirko tekstilij, perila in oblek leta 1944. Sedaj se pa podajte takoj na delo, da bo oddajanje po možnosti že v prvih dneh opravljeno in da bomo med prvimi darovalci. Da bomo gotovo nekaj našli, je izven vsakega dvoma, kajne, drage spodnještajerske gospodinje?

N. J.

POLITICNE BELEŽKE

□ Estonska in borba proti boljševizmu. Iz Revala poročajo: Bivši estonski admiral Pitka je izjavil po radiu, da je borba proti boljševizmu prva podlaga vprašanju, kaj neki bo z Estonko in kako se bo oblikovala zgodovina estonskega naroda. Pitka je končal z besedami: »Naš edini zaveznik v orožju je in ostane nemški narod in z njim povezani sveti.«

□ Stalin — častni meščan mesta Napulj. Socialistični župan Napulja je ponudil Stalinu, Rooseveltu, Churchillu ter generalom Eisenhowerju, Montgomeryju in Clarku častno meščanstvo mesta Napulja. Svoj priatek je sporočil doslej samo Stalin. Množinska produkcija častnih meščanov pa ni dala miru županu mesta Ogqia, ki se je tudi podviral ter zaprosil njulorškega židovskega župana La Guardia, naj obišče kot častni gost ruševine, ki so jih povzročili ameriški bombniki. Priporočiti bi bilo, da je mesto Ogqia eno izmed postal, preko katerih si je utrla židovska rodbina La Guardia svojo pot v Ameriko.

□ Nedeljev poziv srbski mladini. Srbski ministrski predsednik, general Milan Nedić, je povodno praznika sv. Jurja naslovil na srbsko mladino poziv, naj služi delu z veseljem, ker je dan sv. Jurja simbol vere v bodočnost. V letošnji pomladi pa žal ne more srbskemu narodu sporočiti nič veselega, ker obkrojuje Srbija žrtve, ki jih je povzročil anglo-ameriški bombniški teror

med Srbi. Kljub temu se srbska vlada zanaša na prebivalstvo, ki z delom išče možnosti za obstoj Srbije.

□ Sovjetska diplomatska invazija v južni Italiji. Kakor poročajo iz Rima, pričakujejo v Napulju prihod sovjetskega veleposlanika v prihodnjih dneh. Badoqlitjeva vlada se trudi že več tednov radi nastanitve veleposlanika in njegovega osebja, da bi v Moskvi napravila čim boljši vtis. V to svrhu je izbrala grad vojvode Maddalonia, eno izmed redkih palač, ki niso bile uničene po anglo-ameriškem bombnem terorju. V spremstvu veleposlanika bo prišlo v Napulj okrog 60 boljševiških svetnikov in atašeev. Se obsežnejše je število veleposlaniškega osebja, ker morajo biti po naročilu Moskve zasedena vsa mesta šoferjev, kuharjev, slug in celo frizerjev s sovjetskimi državljanji, ki so razen tega izločeni boljševiški agitatorji. Sovjetsko veleposlaništvo v Napulju bo šlo 160 boljševikov, ki bodo na razpolago južnoitalijanskemu voditelju komunistov Togliattiju.

□ Naloga Evrope. Francoski državni tajnik Henriot je otvoril te dni v mestu Toulouse razstavo »Evropa proti Boljševizmu«. Henriot je izjavil pri tej priliki med drugim: »Francija se ne more desinteresirati ob Evropi, ki tvori neločljiv blok proti boljševiški nevarnosti. Šef francoskih komunistov, Marty, se nahaja v Alžiru, kjer izvršuje povelja Moskve in kjer čaka le na to, da bi se mu odprla vrata v Francijo. Nobenega dvoma ni, da bi v Franciji nadaljeval svoje delo. Volna je za

boljševizem zgolj odskočna deska za uresničenie revolucionarnih načrtov o sovjetskem gospodarstvu na svetu.

□ Madžarski prispevek k zmagi. Madžarski notranji minister Jarosz je imel te dni ob neki priliki govor in je med drugim dejal, da mora sleherni Madžar storiti vse, kar premore, za zmago. Bistvenega pomena niso besede in tudi ne črke, temveč edino le dejanje. Kdor si hoče pridobiti osebno slavo, si po besedah ministra Jarosza lahko gre po laborike v Karpate. Vlada zahteva v deželi mir in disciplino. To si želi vlada doseči z madžarsko bratodružnostjo.

Gauleiter je počastil spodnještajerske rudarje

Rudarska proslava 1. maja - narodnega praznika nemškega naroda v Trifailu, Edlingenu in Eichtalu — Izročitev 100.000 RM denarnih nagrad rudarjem

1. maj je po nacionalsocializmu, ki je dvignil delo v čast, dobil nov pomen kot narodni praznik nemškega ljudstva. Ta častni dan ustvarja jočih ljudi je bil tudi letos, v petem vojnem letu, posvečen mirovanju in oddihu delujočim. Nikdo ni mogel letos 1. maj bolj proslaviti, kakor ga je obhajala Spodnja Štajerska v znamenju obnovitve in nezmotljive življenjske vere, napram nesmiselnemu sovražnemu uničevanju sveta. Prireditve v obmejnem Kreis-u Trifail so bile vse nadkriljujoči vzgled ter prave ljudske veselice.

Časti se zavedajoča, vojaškemu vzgledu svojih očetov iz regimentov 47 in 87 iz svetovne vojne sledeča zvestoba in vzorna drža rudarjev Trifail-a, Edlingen-a in Eichtal-a je doživela že večkrat zaslužen priznanje in oceno. Prav posebno odlikoval jih je pa tokrat Gauleiter dr. Siegfried Uiberreither s svojim obiskom in udeležbo na proslavi prvega majnika v obmejnem kraju Trifail. Že dan pred slavnostjo so prišli v Trifail iz prijateljskih boterskih Kreis-ov Leoben in Weiz rudarji iz Donawitz-a ter »Nachtigallen« ali »slavčice« deklškega pevskega društva Fladnitz z ostalimi častnimi gosti in se sestali z domačini v prijateljski skupnosti. Proslavo 1. maja so otvorili s sviranjem budnice, ki jo je opravil vod fanfarov Deutsche Jugend, svirale so pa tudi godba Wehrmannschaftstandarte in godba rudarjev rudnika Trifail. Medtem sta prišla tekom predpoldneva Gauleiter in Bundesführer Steindl, da bi osebno izročila 27 zaslužnim rudarjem iz Trifail-a, Edlingen-a in Eichtal-a Treuegeld, to je denarne nagrade za rudarsko zvestobo. Po petju otvoritvene pesmi po rudarskem pevskem zboru pod taktirko Rudolf Dolnitschar-ja, je pozdravil Bergraktor Pichler v imenu predsedstva kot obratovodja tvrdke E. V.-Süd, Gauleiter-ja, mnogoštevilne častne goste ter stare rudarske veterane, ki so jim bile namenjene nagrade. V svojih besedah je omenil globoko povezanost tvrdke E. V.-Süd z Gauleiterjem kot prvim rudarjem Štajerske ter podčrtal njegova stremjenja po nadaljevanju pred tremi leti načete rudarske socialne politike, kakor tudi izpolnjevanje storitvenih možnosti, vsem poskusom sovražnega torpediranja v brk. Pevke Mädelinsgach der Deutschen Jugend Trifail so privedli v lepšale s pesmijo »Unser die Sonne, unser die Erde«. Nato je Knappschaftsdi- rektor dr. Kratz iz Graz-a podal lepo, vtisov bogato, izčrpno poročilo o napredovanju rudarske socialne politike na Spodnjem Štajerskem v zadnjih treh letih, odkar je osvobodjena, pri čemer je posebno podčrtal pomen takozvanega Knappschaftssold-a (rudarske mezde) ter novo ustvarjenega Treuegeld-a (nagrade zvestobe). Temu stvarnemu poročilu je sledil govor Gauleiter-ja dr. Uiberreither-ja zaslužnim možem stare rudarske garde, ki jo je želel odlikovati.

Gauleiter je v svojem govoru priznal svojo globoko povezanost z rudarskim poklicem, katerega težko in trdo življenje pozna, ker ga vsakoletno v prostovoljnem delu kot rudarski pomočnik na lastnem telesu praktično preizkusi z opravljanjem večdninskih rudarskih delovnih šifitov. Razdiralnemu delu plačancev iz Moskve je postavil nasproti dolžnosti se zavedajočo skupnost ostvar- jajočih 27 odlikovanih jubilarjev in jih označil kot svetel vzor delovne zvestobe in volje do obnovitve prve in edine socialne države Velike Nemčije Adolf Hitler-ja. Nato je Gauleiter izročil vsakemu posameznemu odlikovancu častno listino in denarno premijo, ki je znašala pri nekaterih po 8000, 5000 in 3000, skoraj pri nobenem pa izpod 1000 RM in h katerim le ponekod pri- šla še mesečna dodatna renta. Okrog 100.000 RM se je razdelilo na nagradah 27 zaslužnim rudar- jem, med katerimi se je nahajala tudi zaslužna vdova po zaslužnem rudarju. Proslavo so zaklju- čili z rudarsko pesmijo »Der Bergmannstand sei hoch geehrt«, ki jo je odpel trifailski rudarski zbor.

Medtem se je zbralo več tisoč oseb obojega spo- la na prostoru pri uradih Kreis-a, da bi slišalo Gauleiter-jev govor, ki jim je v jednatih bese- dah orisal pomen svojega obiska in zahteve ča- sa. Po otvoritvenem govoru Kreisleiter-ja Eber- hardt-a, ki se je v imenu Kreis-a zahvalil Gaulei-

Überreichung der Urkunden zur Verleihung des Treuegeldes an alte Bergknappen in Trifail am 1. Mai 1944

Aufnahme: F. Döhrn, Gaufilmstelle Steiermark

ter-ju za obisk ter mu zagotovil vdanost in zve- stobo obmejnega Kreis-a, je spregovoril Gaulei- ter. V toplih besedah je rezko in zaničevalno ob- sodil zločince, ki stojijo v službi boljševikov in kot banditi in cestni potepuhi spravljajo v ne- srečo mnogoštevilne rojake, uničujoč pri tem svo- je lastne družine. Z vsemi svojimi sabotažnimi de- jani pa nikakor ne bodo mogli resno škodovati velesili kakor je Velika Nemčija, ki uspešno klju- buje na vzhodu in zahodu ter na jugu in severu veliko večjim in močnejšim sovražnikom. Z vso silo svoje osebnosti je nato Gauleiter vprašal navzoče zborovalce, apelirajoč pri tem na njihov čut pravičnosti in rešnice, če ni Velika Nemčija tekom treh let, odkar je prevzela oblast na Spo- dnjem Štajerskem, storila za prebivalstvo več do- brega in koristnega, kakor nekdanja jugoslovans- ka državna uprava tekom 23 let svoje vlade, in če se jim sedaj ne godi bolje, kakor se jim je godilo pod tujo vladavino. Leto odločitve je Gau- leiter označil leto 1944., ki bo pokazalo nezlomlji- vo moč Nemčije ter pomenilo še z ostalimi banditi, ki so leta 1941. bili prestrašeni, da bi se spo- prijeteli z nemško oboroženo silo. »Trifailski rudar, spoznaj znamenje časa, dobro si poglej pot v pri- hodnost, zbiraj in odloči pravilno!« je zaklical Gauleiter rudarjem, ki so mu pritrdili z odpetjem pesmi »Deutschland« in »Horst-Wessel-Lied«.

Po tem velježborovanju si je Gauleiter ogledal hišo Kreis-a, kjer je obiskal razstavo Amt-a Volk- bildung in »Arbeitspolitisches Amt-a« »Schaffende gestalten ihre Freizeit« (Ustvarjajoči si oblikujejo svoj prosti čas). Gauleiter je pokazal veliko zani- manja in uvidevnosti za namero, spodnještajer- skemu delovnemu človeku omogočiti razstavlja- nje. Posamezne razstavne predmete so morali Gau- leiter-ju razložiti in tudi sam je dal nekoliko do- brih nasvetov za bodočo izravnavo in vzpoino delovanje na nekaterih dobro uspeših razstavnih predmetih.

Pri odhodu z razstavišča so Gauleiter-ju pri- redili prijetno mojsko iznenadenje v obliki »na- pada« po pevskem zboru »Fladnitzer Nachtigal- len«. »Cestne zapore« so nekakšna specialiteta pevk iz Weiz-a, kar se je pokazalo že zadnjič pri obisku Deutsche Jugend v Passail-u na poti skozi Arzberg. Stare štajerske pesmi, ki so jih pela dekleta iz Fladnitz-a, so Gauleiter-ju tako ugašala, da so morala marsikaj še dodati, za kar se je lepo zahvalil.

V času, ko je Gauleiter govoril v Trifail-u, sta govorila Bundesführer Steindl v Edlingen-u in Bundesamtsleiter Hackel v Eichtal-u v istem du- hu in smislu pred več tisoči poslušalci. Gaulei- ter si je po ogledu razstave »Freizeitschau«, ogle- dal še otroški vrtec Ortsgruppe Trifail-West, ki predstavlja tudi primer nacionalsocialistične kul- turne volje in smisla za ljudsko skupnost.

Popoldan je bil posvečen veselemu življenju in vrvenju mladine. Deutsche Jugend ter rudarska godba iz Trifail-a pod vodstvom Anton Hudarin-a so podali s sodelovanjem godbe Wehrmannschaft-a mnogo pestrih in veselih scen, ljudskih plesov in ljudskih pesmi, pri čemer so pomagali »slavčice« iz Fladnitz-a. Slednji so bili s svojimi staro-štaj- erskimi jodierji deležni hvaležnega pritrdjevanja. Gauleiter je pri odhodu iz Trifail-a odnesel vtis in prepričanje, da stoji spodnještajersko prebival- stvo v obmejnem Kreis-u Trifail zvesto in pre- pričano v vrstah in delovanju nacionalsocialistič- ne obnove, izvršujoč vse dolžnosti, ki jih zahteva ta vojna in sedanost.

Gute Sachen für die Kombüse

Die Männer unserer Vorpostenboote haben sich einen guten Happen immer verdient.

PK-Kriegsb. Tomann (Atl — Sch).

Mit rasender Fahrt durch vier Feindpuls

Vom Kriegsberichterstatter Klaus Krebs.

In den Mittagsetunden des 29. April flogen amerikanische Terrorbomber in das Reichsgebiet ein. Sie wurden von Jägern der Reichsverteidigung schon auf dem Anflug erfaßt und zersprengt.

P. K. Vertretungsweise führt der Oberleutnant Koenig den Verband. Der junge und schneidige Offizier, dessen Abschlußfolge in den letzten Monaten immer größer wurden, bringt auch heute wieder seine Männer in günstiger Position an den Feind. Über der norddeutschen Tiefebene stellen ihn die Jäger des Brillantenträgers Oberleutnant Graf.

Das Lösungswort »Rangehen bis auf Rammnähe!« führt sie gegen den Feind, der in mehreren Pulks hintereinander auf Südostkurs fliegt. Immer wieder ist es in diesen Wochen des harten Abwehrkampfes das gleiche Ergebnis. Weit hinten am Horizont erkennt man die gestaffelten Formationen der Viermotorigen. In rasender Geschwindigkeit kommt man ihnen näher.

»Nur nicht zu zeitig schließen!« denkt der junge Oberleutnant. »Erst wenn ich den Burschen groß im Visier habe, darf ich auf die »Knöpfe« drücken. Dann ist der Abschluß sicher, — und überwindet mit der Tapferkeit seines Harnes noch einmal 150—200 Meter.

Greifbar nahe wachsen jetzt die plumpen hänggebäuchigen Leiber der großen Maschinen vor den deutschen Jägern auf. Die Maschinengewehre und Kanonen werfen ihre feurigen Garben gegen die Viermotorigen. Die Brand- und Sprengmunition schlägt in Rumpfe und Motoren ein. Kandelglas splittert und tödliche Geschosse richten sich gegen Flugzeugführer und Beobachter. Blitzschnell rasen die deutschen Jäger durch den Feindpulk hindurch. Hier brennt eine Viermotorige, dort trudelt eine ab. Noch aber gibt es kein Aufhalten.

Weiter rasen die Fuks-Wulf 190, Parien des

Schreckens, gegen den zweiten und dritten Pulk. Ein feuriges Netz des Todes spannen die Garben der Bordwaffen vor ihre Motorschnauzen, und in diesem Todesnetz bleibt manche Viermotorige hängen.

Erst als der Oberleutnant Koenig mit seinem Verband auch durch den vierten Pulk hindurch ist, setzt er sich in einer Seitenkurve ab und überblickt das Werk der Vernichtung, an dem er selbst mit vier Abschüssen hervorragenden Anteil hat.

Weit unten lodern die Aufschlagbrände. Darüber hängen wie schimmernde Pilze die Fallschirme der abgesprungenen Besatzungen. An vielen Stellen sieht man totwunde, torkelnde Terrorbomber zur Erde trudeln. Wie ein von übermenschlicher Hand geschleudeter Bannstrahl sind die Jäger durch den Feind gestürzt, Verderben und Tod spielend, Beispiel unvergänglichen heldischen Draufgängertums, wie es in allen Jagdfliegern der Reichsverteidigung lebt.

Die jungen Flugzeugführer, die Unteroffiziere und Gefreiten, die erst seit wenigen Wochen zu den Männern der Reichsverteidigung gehören, haben sich hervorragend bewährt. An Draufgängertum und Schneid haben sie den alten und erfahrenen Jägern nicht nachgestanden. Bleibt noch zu erwähnen, daß der Oberleutnant Koenig ein

Prispevajte

v hišno zbirko Kriegshilfswerk für das Deutsche - Rote - Kreuz, ki se vrši

v nedeljo

14. maja!

Darila so namenjena za zdravljenje in negovanje naših ranjencev

Drei Tage zwischen Bolschewisten

(P. K.) In der Nacht ging die Kompanie zurück. Gruppe um Gruppe zog an dem grauen Gebäude vorbei, worin die Neuen sich eingenistet. Der und jener warf wohl auch einen erstaunten Blick auf die Scheune am Wege und den Unteroffizier, der ihnen nachschaute. Der Unteroffizier wandte sich langsam um und ging ins Haus zu den Kameraden. Von jetzt ab waren sie das Auge der Kompanie, ihr Führer, der sich weit in den Feind erstreckte. Das Funkgerät wurde ihre einzige Verbindung sein. Selbst aber würden sie unsichtbar bleiben, ein gefährlicher Dorn im Fleisch des Feindes, der Unteroffizier legte sich auf den Dachboden und ließ das Glas wandern in die Tiefe des feindlichen Hauptkampffeldes. Dort drüben war der alte Graben — ihre Stellung. Er erkannte Bewegungen. Die Sowjets gingen in verstreuten Gruppen zögernd gegen die alte Stellung vor. Da und dort standen wie bergezaubert, kleine weiße Pilze in der klaren Morgenluft. Eine Gestalt machte einen grotesken Sprung, blieb liegen. Das waren die Minen, vor dem Verlassen der Gräben von den Pionieren eingebaut, darauf die Sowjets traten. Am Nachmittag traten plötzlich einige Gruppen aus dem Waldrand gegenüber der Höhe, auf der die deutschen Gefechtsvorposten lagen. Da rief der Unteroffizier die Artillerie an. Er übernahm die Feuerleitung einer Batterie. Die Bolschewisten mochten sich wundern, woher dieses präzise Feuer kam. Sie verschwanden sehr behende. Es dauerte aber nicht lange, da tauchten sie in dem Kusselgelände links und rechts des Dorfes auf.

Der Morgen enthüllte ihnen mitleidslos ihre Lage: Vor ihnen, neben ihnen, hinter ihnen Bolschewisten! Jetzt gingen sie überall vor! Eine Gruppe durchsuchte das Dorf. Von rechts, aus dem Rücken des Dorfes, drang mit einem Male ein Riesenlärm. »Panzer«. Da schwiegen sie alle und sahen sich an. Wenn die Panzer durchbrechen, die eigene Linie in ihrem Rücken aufrollen würden. Dann sind amerikanische Typen-Wagen, aus einer See vorbrechend, im Nebel plötzlich vor den deutschen Linien aufgetaucht, hatten sie überholt und waren, an der Hauptkampflinie entlangrollend, nach Norden abgeschwenkt. Das aber war ihr Untergang! Da waren Pak und Sturmgeschütze. Sie verringerten die Zahl der mit höchster Motorenkraft dahinschreitenden Panzer. Die enge Straße gestattete ihnen kein Ausweichen. Stur und kerzengerade fuhren sie in den Tod. 17 Sowjetpanzer lagen völlig zerschossen an der Straße, zwei weitere qualmten noch im Niemandsland. Die Grenadiere atmeten auf, obwohl sie wußten, daß sie eingeschlossen waren — vier Kilometer vor den eigenen Linien! Der Unteroffizier beschloß, selber einen Rückweg zu erkunden, auf dem sie sich durchschlagen konnten. Mit großer Vorsicht arbeitete er sich durch die

Gärten und im Schatten der Häuser nach rückwärts. Bäumchen glitt er aus s. Mq-Stellungen vorbei und an sowjetischen Posten, gelangte robend hinunter in die Senke. Zwei Stunden später gewann er die eigene Linie. Er berichtete den Kompaniechef der Nachbarkompanie und bat um einen Stoßtrupp zur Entsetzung der acht da oben. Es konnte nicht sein. Da nahm er zwei Grenadiere mit sich und schlug sich mit diesen wiederum zu dem Haus durch, mitten durch den Ring von Feinden, deren Stärke auf ein ganzes Bataillon er schätzte. Er erreichte die Kameraden gegen Morgen.

»Es ist soweit!« sprach er, als ihn die Kameraden umringten. »macht Euch fertig. Ich glaube, ich bin erkannt worden!« Er winkte den beiden Grenadiere nund schwang sich durch das rückwärtige Fenster. Bolschewisten, alles voll Bolschewisten! Sie gingen von allen Seiten gegen das Haus vor! Jetzt war nichts mehr zu verbergen! »Raus, alles raus, schnell, schnell!« Aber noch in seine letzten Worte hinein fegten Schüsse! Vier schwere Maschinengewehre feuerten von allen Seiten auf das Haus. Zwei Pak schossen von beiden Seiten. In einem nu ging das Haus in Flammen auf. Die Grenadiere und die Funker stürzten gerade noch heraus. Der Unteroffizier schwang sich einen Sack mit Handgranaten, einen zweiten mit Leuchtmunition und einen Beutel mit seinem Mundvorrat auf den Rücken und glitt in den Graben. Die Grenadiere folgten ihm. Drei wankten, aber sie bissen die Zähne zusammen und krochen weiter. Der Unteroffizier kroch noch einmal zurück und zählte die um das Haus verstreuten toten Bolschewisten. Es war fast ein Dutzend! Das war von seiner Maschinenpistole. Die Grenadiere nahmen die Verwundeten in die Mitte, behängten sich mit allen Gerät und liefen los. Der Unteroffizier deckte mit seiner Maschinenpistole den Rückzug. So liefen sie, keuchend und stolpernd im tiefen Schnee, um ihr Leben. Verfolgt vom rasenden Feuer der Bolschewisten, ließen sie den Ort hinter sich und gewannen eine Schlucht, wo sie sich verschaukelten. Sie mußten weiter! Die Verwundeten brauchten ärztliche Pflege. Aber der Rückweg zur eigenen Kompanie war versperrt. Vor der Minengasse eassen die Sowjetler Der Unteroffizier biß die Zähne zusammen. »Dann durch die eigenen Minen!« Meter um Meter tasteten sie sich vorwärts. Schneetreiben legte einen schützenden Vorhang zwischen sie und ihre Verfolger Dort ragten Pflöcke. Der Draht! Da schrie der Unteroffizier: »Hallo hallo nicht schießen — Kameraden!« Dem Posten erstarrte fast das Blut in den Adern. Wie kamen diese Menschen durch die Minen? Es war ein Wunder! Dann half er ihnen über den Graben. So waren sie geborgen.

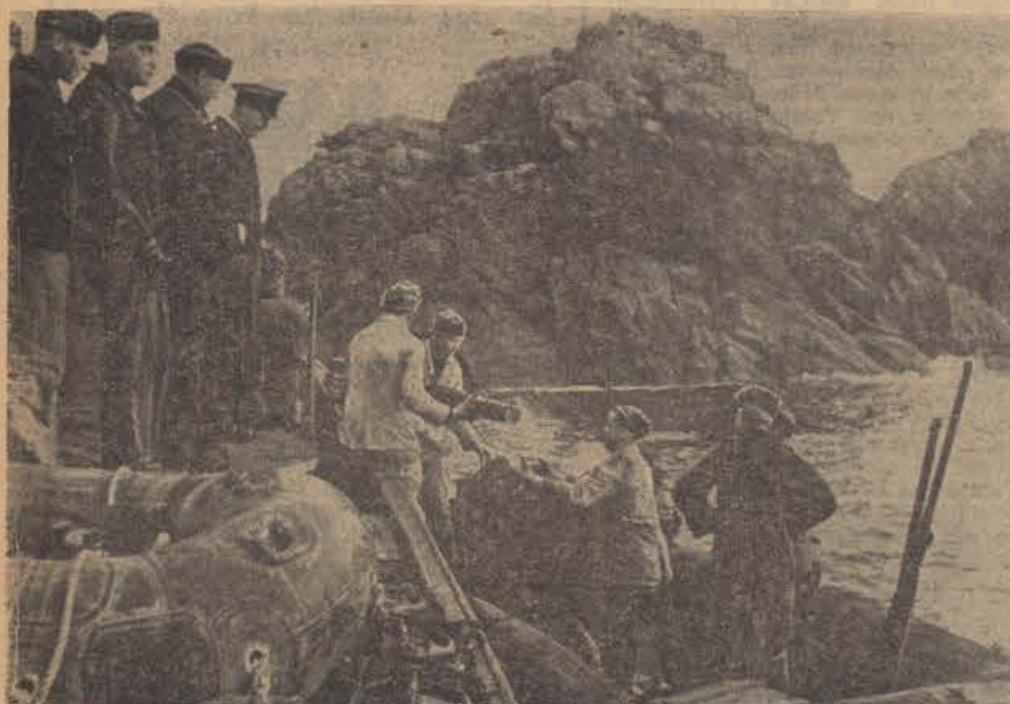
Kriegsberichterstatter Hermann Jogs.

□ Letalski gangsterji nad Turčijo. Iz Istanbula poročajo: Po uradnih ugotovitvah se anglo-ameriški teroristični bombniki pri svojih zadnjih napadih na romunsko ozemlje opetovano leteli tudi nad turškimi ozemljem. Istanbulski guverner dr. Kider je odredil za celokupno ozemlje mesta pasivno letalsko obrambo ter za slučaj prihoda letalcev, takojšnje zatemnitev. Guverner poziva prebivalstvo k miru in disciplini, opozarjajoč ves svet, da se bo turški narod boril z brezprimerno hrabrostjo, ako bi se kdo dotaknil njegove neodvisnosti.

□ Maršal Petain je zapustil Vichy. Francoški državni poglavar, maršal Petain, se je odpeljal v nedeljo opoldan iz Vichy-ja v Chateau de Val-ains pri Rambouilletu, 30 km jugozapadno od Pariza, kjer bo začela poletja uradov. Odločujoče je bilo dejstvo, da se je telesiče vlade v zadnjih mesecih premaknilo vedno bolj in bolj iz Vichy-ja v Pariz, kjer je uradovanje elafasne vsled obstoječih naprav. Mesto Vichy pa zamenkrat še ostane sedež vlade. Tudi diplomatski zbor in zastopnik zunanjega ministra ostaneta v Vichy-ju.

□ Tudi Švedski grozi jo s invazijo. Preteklo nedeljo so imeli v Stockholm-u ne male senzacije. Nedeljski listi so na dolgo in široko opozarjali, da nevtralnost Švedske ni ogrožena samo gospodarsko, temveč — s strani zapadnih sil — tudi vojaško. V velikih naslovih se pozivajo listi na sezacionalne vesti iz Amerike o anglo-ameriški invaziji v Skandinavijo. V ostalem delu se listi bavijo v dolgih poročilih z nameranimi in že tekočimi gospodarskimi sankcijami. Neka vest agencije Reuter iz Njujorka registrira posredne napore proti Švedski ter je mnenja, da ni izključena »akcija z večjim povdankom«, ako ne pride do zadovoljivega dogovora. V ostalem prinaša švedski tisk vest, da prihajajo novi odpolanci plutokratekih demokracij v Stockholm, da bi izvedli nov pritisk na Švedsko. Med njimi se nahaja po nalogu ameriškega urada za zunanjo trgovino hollywoodski filmski direktor Griffis. Čuden je bil tudi obisk iz Anglije. Dondevno je bil obisk angleškega letalskega podmaršala Thorntona tudi v zvezi s mahinacijami proti švedski nevtralnosti. Kakor poroča »Stockholms Tidningen«, je bil Thornton tri tedne na Švedskem in se je šele sedaj vrnil v Anglijo. Švedska javnost je vsakakor pod zelo težkim pritiskom nepretrgane agitacije proti Nemčiji.

Bilder aus dem Kriegsgeschehen

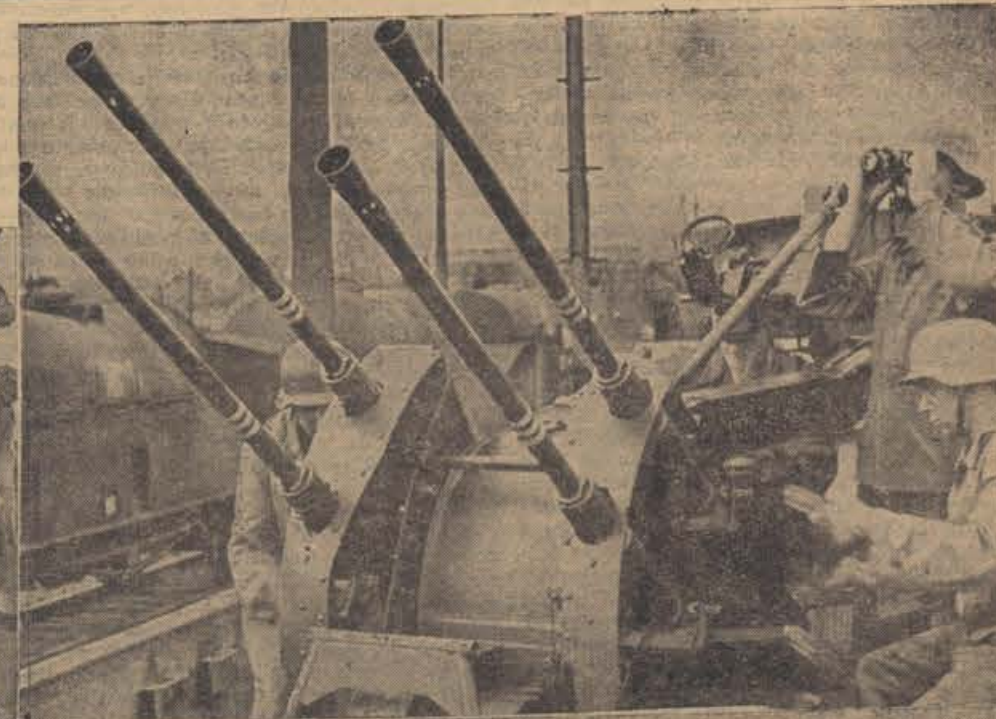
In dem harten Ringen um Kowel, stellten auch die Eisenbahner ihren Mann. Sie fügten den Sowjets hohe Verluste zu und hielten eiserne ihre Stellungen am Bahnhof, aber auch in anderen Abschnitten.
//PK-Kriegsber. Jarolim (Atl — Sch)

Generaloberst von Visschell-Scheel besichtigt Sperranlagen

Im Turm eines Stahlwerks stehend, beobachtet der Oberbefehlshaber das Kampfgeschehen.

rPK-Kriegsber. Gähler (Sch).

Die zur Zeit in der Reichshauptstadt weilende Abordnung von Tarnopol-kämpfern besuchte Sehenswürdigkeiten Potsdams. — Unser Bild zeigt die Tarnopolkämpfer bei der Besichtigung des Neuen Palais.
Scherl-Bilderdienst-Autoflex

Im Vorfeld der Atlantikküste

Die starke Brandung und die schroffe Steilküste verwehren den Schiffen ein direktes Anlegen an den Inselstützpunkt. Nur mit Schlauchbooten kann die Verbindung zwischen Schiff und Insel hergestellt werden. — Brennholz für den Inselstützpunkt wird ins Schlauchboot verladen.

//PK-Kriegsber. Weis (Atl — Sch)

Durch das brennende Dorf

das unsere Grenadiere eben, genommen haben rollt ein schwerer Panzerjäger dem Ortsausgang zu, um die Sicherung gegen einen feindlichen Panzergegnenstoß zu übernehmen.

PK-Kriegsberichter Geller (Sch)

Schwimmwagen überqueren einen See

In langer Reihe, fest wie bei einer Regattaauffahrt vergangener Friedenstag, schieben sich die deutschen Schwimmwagen über die bleigrauen Wellen des weiten Sees.

//PK-Kriegsber. Ahrens (Sch).

Eine Million Kilometer durch Frankreich

Die Geschützbedienung einer Eisenbahnflak im Westen konnte den millionsten Kilometer auf den Schienen hinter sich bringen. Sie sicherte ungezählte Transporte gegen Fliegerangriffe und brachte eine große Anzahl feindlicher Maschinen zum Absturz.

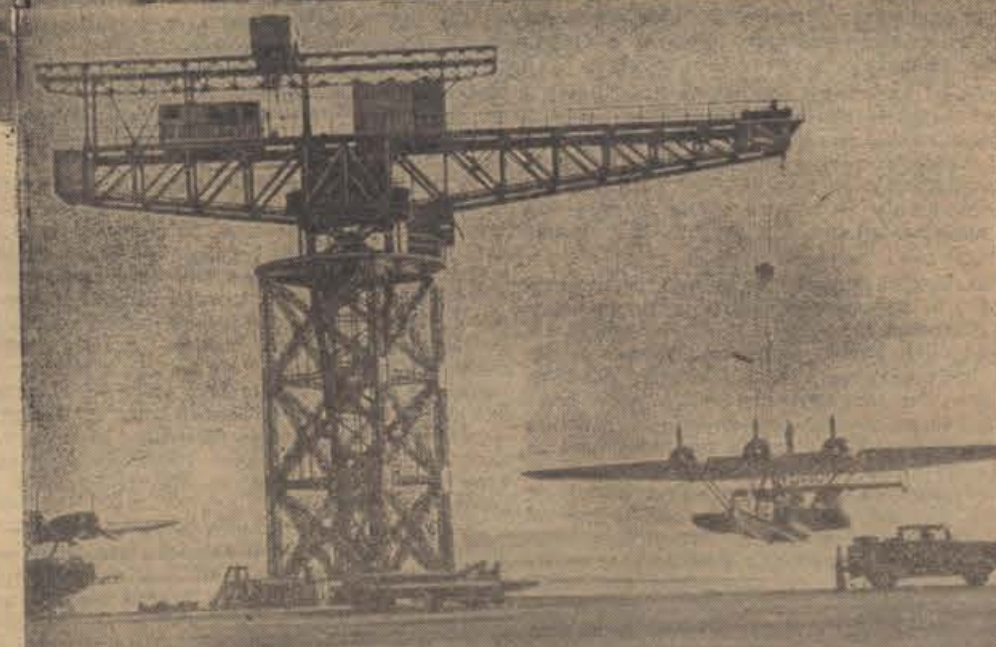
PK-Kriegsber. Goer (Sch).

Von den riesigen Armen des Spezialkranes werden die 16 Tönnen schweren Flugboote ins Wasser gehoben.

//PK-Kriegsberichter Apfel (Atl — Sch)

Bei den harten Angriffs- und Abwehrkämpfen im Süden der Ostfront steht die Panzergrenadierdivision »Großdeutschland« stets im Brennpunkt der Schlacht. — Unser Bild zeigt: Das Panzerregiment der Division, das sich in den letzten Tagen ganz besonders ausgezeichnet hatte, rollt zu einem Angriff im Raum von Jassy nach vorn.

PK-Kriegsber. von der Becke (Sch)

Der Verteidiger von Kowel

//Gruppenführer und Generalleutnant der Waffen-SS Gille im Gespräch mit einem Grenadier des Heeres, der während der schweren Abwehrkämpfe verwundet wurde.

//PK-Kriegsberichter Jerolim (Atl — Sch)

Panzerdivision »Großdeutschland« im Anmarsch

Bei den harten Angriffs- und Abwehrkämpfen im Süden der Ostfront steht die Panzergrenadierdivision »Großdeutschland« stets im Brennpunkt der Schlacht. — Unser Bild zeigt: General von Manstein, der mit den Schweren zum Eisernen Kreuz ausgezeichnete Kommandeur der Division, begibt sich in seinem Volkswagen an die Spitze der im Anmarsch stehenden Panzerdivision.

PK-Kriegsber. von der Becke (Sch).

UMNI KMETOVALEC

Najvažnejše o škodljivcih
in boleznih kmetijskih rastlin

Lep je svet, posebno zdajle spomladi, ko vse zeleni in cvete. Lepo bi bilo tudi življenje na svetu, če ne bi vsako živo bitje trepetalo od svojega prvega pa do zadnjega dihaja pred sovražniki, ki grozijo neprestano, uničiti mu življenje prej, preden mu poteče od narave določena življenska doba. Sovražnikov ima vsako živo bitje nešteto vrste. Predvsem ločimo te sovražnike po velikosti. Ako je sovražnik kakšnega živega bitja, bodisi človek, bodisi žival, bodisi rastlina, iste vrste in velikost, kot ogroženo živo bitje samo, mu pravimo »tekmeč«. Med tekmečistih vrst se bje neusmiljen boj za obstanek, od rojstva do smrti, in v tem boju zmagajujejo navadno močnejši, — oni, v katerih je nakupičeno več življenske sile. Ako je sovražnik večji od ogroženega živega bitja, mu pravimo »pokončevalec« tudi zatiralec. Če pa je sovražnik manjši kot ogroženo bitje, ga navadno imenujemo »škodljivci«. In najmanjši sovražniki živih bitij, ki so tako majhni, da njih samih naše oko ne opazi, pač pa opazimo ali na sebi občutimo njihovo delovanje, so »povzročitelji boleznih živih bitij«. In končno je včasih narava sama s svojimi pojavi in spreminjanjem teh pojavov najhujši sovražnik pokončevalec živih bitij, čeprav im po drugi strani ista narava s istimi pojavi omogoča obstoj in določa mesto življenja na svetu. Vsi naravni pojavi: toplota in mraz, vlaga in suša, dež, toča in sneg, svetloba in tema, elektrika in potresi, topli vrelci in zalivski toki, ledeniki in megla, veter, sneženi plazovi — vsi ti pojavi povzročajo s svojim nastajanjem in nehanjem nešteti živim bitjem pogin — a drugim istočasno omogočajo življenje in razvitek.

Morda bi kdo menil, da tak-le uvod kar nič ne spada v sestavek o škodljivcih in boleznih kmetijskih rastlin ter o načinu boja proti njim. Pa naj vendarle ne bo nobenemu žal, če je ta uvod prečital. Če je namreč čital in kaj mislil zraven, je morda že iz tega uvoda spoznal dva važna naravna zakona, ki se približno takole glasita:

1. Razvitek, obstanek in propad posameznih živih bitij in posameznih vrst je predvsem odvisen od življenjskih pogojev, ki jih ustvarjajo naravni pojavi. Boj proti naravnim pojavom je nemogoč, kajti naravne sile so močnejše od živih bitij, zato jim tudi pravimo »višje sile« (»vis majore«). Pač pa se skušajo vsa živa bitja danim naravnim življenjskim pogojem prilagoditi. Na ta način se povečuje njihova odpornost proti onim naravnim pojavom, ki so za dotična živa bitja škodljivi. Utrjeno odporno živo bitje preživi brez škode naravni pojav, ki drugo živo bitje iste vrste, — neprilagojeno in neutrjeno, — uniči, na tak način se v naravi neprestano vrši takozvana »naravna izbira«, (tudi: »naravna selekcija«), ki sproti uničuje vsa slabotna živa bitja, ki niso dovolj utrjena za življenje. Toda tudi človek sam poskuša v tem naravo posnemati in zato se peča nešteto znanstvenikov z »smotno odbiro« ali s »selekcijoniranjem« posameznih vrst živih bitij za ta ali oni smoter. Pripomniti moramo takoj, da je vsaka enostranska odbira živih bitij sicer trenutno in v določenem smislu koristna, vendar pa v splošnem za tralen obstoj dotične vrste živih bitij škodljiva, vpravo zato ker taka odbira ni vsestranska, ker se ne ozira na vse naravne pojave. Kaj pomaga, če n. pr. krava daje še toliko mleka, če pa je podvržena jetiki, ali če noče ostati breja? Kaj mi pomaga še tako rodovitno sadno drevo, če je tako zlahka sadjem, če pa pozebe ob prvi hujši zimi? Toda take enostranske izbire in razvite, takozvane »plemenite« vrste živih bitij niso neodporne in občutljive samo nasproti neugodnim naravnim pojavom, marveč tudi proti svojim sovražnikom: škodljivcem in boleznim. Zato jih moramo ščititi — tako proti zanje škodljivim naravnim pojavom (n. pr. rastline proti mrazu in steklenjakom, domače živali v blevih), kakor tudi proti njihovim škodljivcem in boleznim (zatirati listne uši na drevju, škropiti trto proti peronospori). Enostransko razviti in odbrani vrstam živih bitij je mogoče obstanek samo ob umetno izboljšanih naravnih pogojih in ker živim bitjem vse, kar ni naravno, sicer mogoče neopazno počasi, pa vendarle iz-

podkopava življenjsko silo, zato vse enostransko razvite, plemenite vrste živih bitij polagoma propadajo ali »degenerirajo«.

2. Potom naravnih pojavov je poskrbljeno za nek določen red in ravnotežje v svetu živih bitij. Ker pojavi, ki povzročajo pogin nekih vrst živih bitij, istočasno ustvarjajo življenjske pogoje za razvoj drugih vrst živih bitij, je s tem že tudi povedano, da ne more posamezna vrsta živih bitij živeti kjerkoli, marveč samo tam, kjer dani naravni pogoji ustrezajo njenemu življenjskemu načinu in njeni odpornosti proti zanj neugodnim naravnim pojavom; ali pa narobe izraženo: v danih naravnih življenjskih pogojih lahko vzdrži samo one vrste živih bitij, ki so se na te okoliščine prilagodile. Tako živi lahko v puščavi samo kamela, v ledenih severnih pokrajinah samo severni jelen.

Iz tega naravnega zakona pa sledi za nas tudi spoznanje, da pravzaprav ne moremo govoriti o »koristnih« in o »škodljivih« vrstah živih bitij, bodisi živali ali rastlin. Vse živali in vse rastline imajo enako naravno pravico do življenja, njih medsebojna borba za obstanek je torej sicer kruta, vendar naravna stvar, ki služi ohranjanju življenjske gile vseh vrst živih bitij. Da se človek vmešava v ta boj, stori pač le zato, ker si je nekatere živali in nekatere rastline podvrge v njih vpregel v svojo službo: na ta način smo dobili vse vrste »domačih« živali ter »gojenih« ali »pitomih« (kulturnih) rastlin. Ker gojimo te živali in te rastline v našo lastno korist, se nam zdi, da je vse, kar je tem živalim in rastlinam v prid, že tudi splošno »koristno«, a vse, kar tem živalim in tem rastlinam škoduje, že tudi splošno »škodljivo«. Da zvišamo korist, ki jo imamo od naših domačih živali in kulturnih rastlin, se borimo proti njihovim sovražnikom, škodljivcem in boleznim.

V pričujočem sestavku bomo govorili odslej samo o sovražnikih naših gojenih rastlin, ter o boju proti njim. Pač nam bo mogoče le, pokazati našim čitateljem najnovejše pravine iz neizmerno in nepregledne množice tozadevnih izsledkov in nauk. Vedeti moramo namreč, da so se pečali in se še pečajo z raziskovanjem rastlinskih boleznih in škodljivcev nešteti tisoči strokovnjakov in učenjakov, in da je bilo o teh stvareh napisanih že cele skladovnice knjig — prav tako kot druge množice strokovnjakov in učenjakov — zdravnikov raziskujejo človeške bolezni in njih zdravljenje, in kakor spet tretje množice strokovnjakov raziskujejo škodljivce, bolezni in zdravljenje pri živalih.

Našo skromno razpravo bomo razdelili v tri oddelke: V prvem bomo nakratko pregledali sovražnike naših »pitomih« ali gojenih (kulturnih) rastlin, v drugem bomo na kratko omenili ugotavljanje rastlinskih sovražnikov po opaženi škodi, in v tretjem bomo našli najvažnejše načine boja proti posameznim sovražnikom rastlin.

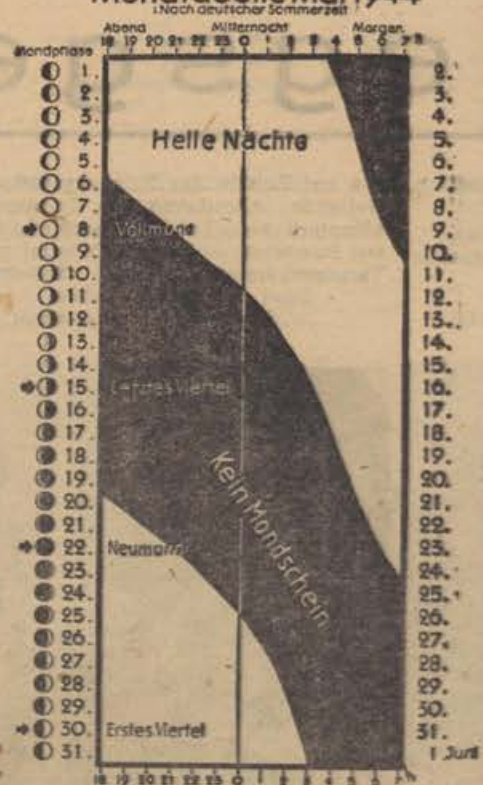
1. Sovražniki gojenih rastlin

Predvsem moramo pojasniti, zakaj ne uporabljamo besede »sovražniki kmetijskih rastlin«. Na lašč ne, ker ta izraz obsega samo kmetijske rastline, mi pa poznamo razen tega tudi še celo vrsto rastlin, ki jih gojimo, četudi niso iz kmetijskega stališča koristne, na primer: vse cvetice in lepote rastline, vse zdravilne rastline, vse takozvane industrijske rastline itd. Tudi vse te rastline trpijo od svojih škodljivcev in boleznih ter jih moramo ščititi pred njimi.

Nadalje povdarjamo, da bi morali med rastlinskimi sovražniki na prvo mesto postaviti pač človeka samega, ki napravi rastlinam — četudi nevede in nehote — sam največ škodo. Bodisi posadi napačno sorto na napačno mesto, bodisi ravna napačno pri sajenju, vzgoji in obrezovanju, pri gnojenju in spraviljanju. Vsaka rastlina zahteva drugačno nego in vsak, kdor, hoče eno ali drugo vrsto rastlin z uspehom gojiti, se mora potruditi da se čimbolje pouči o njenem bistvu, o njenih posebnostih in o njenih zahtevah glede na gojitev.

Od živali moramo omeniti najprej one, ki so rastlinam sovražniki po naravni zakovedi, to je one, katerim služijo zelene rastline ali njih deli

Mondtabelle Mai 1944

Unsere Mondtabelle für den Monat Mai 1944
Scherl-Bilderdienst-M

v hrano. Od večjih vrst domačih živali so vsa od kraja taki sovražniki rastlin: govedo in konj, ovca in koza in tudi svinje in kokoši.

Pa tudi mnoge gozdne živali so naravni sovražniki gojenih rastlin: jazbec in zajec, srna in divji prašič, razen tega pa dolga vrsta ptic, počenši z vranami, mimo škorcev vse do kričavih vrabcev. Večina teh škodljivcev naših rastlin se hrani z njihovimi plodovi, nekatere pa ljubijo tudi mlado zelenje (srne), a zajec gloda celo drevesni lub, če drugega ni.

Se bolj nevarni rastlinam so oni živalski škodljivci, ki živijo pod zemljo in objedajo podzemeljske dele, korenine in gomolje rastlin. Od teh škodljivcev omenjamo predvsem najbolj znane: voluhar, poljske miši, bramor, različni ogrci, gosenice in ličinke, razne koreninske uši (n. pr. trsna uš) itd.

A od vseh živalskih škodljivcev za rastline najpogubnejši so oni, ki objedajo in zajedajo ali celo od znotraj razjedajo nadzemske dele rastlin, bodisi steblo, bodisi liste, bodisi mlade odganjke, bodisi cvet, bodisi plod. Vrsta rastlinskih škodljivcev te skupine je nešteto: skoraj vsaka gojena rastlina ima svoje živalske zajedavce.

Večinoma so te rastlinam škodljive živalice prav majhne, le polži so v tem oziru izjema. Največ škode na rastlinah napravijo ličinke, ogrci ali gosenice različnih hroščev, metuljev, mušic in drugih žuželk, ki v času svojega preobražanja požrešno uničujejo razne rastlinske dele z ojedanjem in razjedanjem. A mnogi hrošči in žuželke tudi v doraslem stanju objedajo razne rastlinske dele. Prav tako nevarni pa so rastlinam tudi oni škodljivci, ki izsesavajo rastlinam življenski sok (osel). V to skupino spadajo predvsem razne uši in usice, razne pršice, razne stenice, razne bolhe in bolhači, razni kaparji itd.

In še o zadnji skupini rastlinskih škodljivcev moramo izpregovoriti par besed, namreč o onih, katerih škodljivo delovanje na rastlinah označujemo z izrazom »rastlinske bolezni«. Vendar moramo takoj pristaviti, da niso vse rastlinske bolezni povzročene po takih živih bitjih — bolezenskih povzročiteljih, namreč obolijo rastline v mnogih primerih zaradi motenj v prehrani, zaradi škodljivih učinkov naravnih pojavov itd., — prav tako, kot pri ljudeh in živalih. Vendar povzročujejo ta mala živa bitja (mikroorganizmi) največ rastlinskih boleznih. Omenjamo predvsem razne rje, razne plesni (trsna plesen ali peronospora, grozdna plesen ali oidij, krompirjeva plesen, hmeljeva plesen itd.), razni škrlupi ali fuzikladiji, razne gnilobe, razne smetjavosti, razne gobe, razni paleži, razne sajavosti, smolike itd.

KMETIJSTVO VELIKE NEMČIJE

Iz zgodovine svobodnega germanskega kmetijstva — Razpad kmetijstva in kmečki upori — Osvoboditev kmetov in obnovitev kmetijstva po nacional-socializmu

Neskončno majhna živa bitja, ki povzročujejo vse te bolezni pri rastlinah, imenujemo navadno glivice, včasih pa tudi s tujim imenom »bakterije« ali »bacile«, čeprav dejansko pomeni vsake teh imen posebno skupino teh bolezenskih povzročiteljev, in je njih pravo skupno ime »mikroorganizmi« ali po naši »droboživci«.

Končno ne smemo pozabiti neke skupine rastlinskih škodljivcev, ki dela škodo na prav poseben način. To so zajedaleci ali rastlinski paraziti. Najbolj znani od teh so deteljna predenica in pojalknik, bela omela na drevju itd. Te rastline srkajo življenjski sok drugim rastlinam iz teles, namesto da bi si same pridobivale hrano. Več o teh rastlinah smo povedali lani, ko smo obravnavali plevelne rastline.

Od škod, ki jih povzročajo na rastlinah naravni pojavi, moramo predvsem omeniti poškodbe po čli, pozebe, po snegu, po vetru itd.

2. Ugotavljanje rastlinskih škodljivcev in bolezni

Kakor je v zdravilstvu v mnogih primerih največja umetnost in največja težava ugotoviti pri bolniku pravo bolezen, prav tako je tudi pri rastlinah.

Vsaka bolezen se zdravi drugače, vsakega škodljivca se brani na drugačen način. Način borbe proti škodljivcem in boleznim lahko določimo šele, ko smo spoznali in ugotovili pravega povzročitelja. Zdravnik, ki ne zna ugotoviti pravega vzroka bolezni, lahko z napačnim zdravljenjem povzroči pri bolniku smrt namesto ozdravljenja. Prav isto velja tudi v boju z rastlinskimi škodljivci in boleznimi.

Treba je torej, da ob vsakem bolezenskem pojavu pri rastlinah najprej doženemo vzrok. Če na primer nenadoma začne veneti listje na sadnem drevesu, je temu lahko vzrokov nešteto: voluhar na koreninah, napačno gnojenje, smolika, listna kuga, pomankanje vlage v tleh itd. Če žito prezgodaj rumeni, je lahko vzrok temu rja, zajedalci v koreninah itd.

Vsak, ki ima z rastlinami opravka, bi moral poznati zato vsaj vse navadnejše škodljivce in bolezni rastlin, katere goji. Za ugotavljanje nevarnih in novih rastlinskih škodljivcev in bolezni ter za organiziranje boja proti njim, pa so ustanovljeni posebni uradi, ki se jim reče »Pflanzenschutzämter«. Na te urade se je torej — preko pristojnega Ernährungsamta A — obračati vedno, kadar niti sami, niti domači strokovno izobraženi gojitelji, ne morejo ugotoviti, kakšne rastlinske bolezni, ali škodljivce. Seveda ne smemo nadlegovati tega urada v primerih, ko je samo naše popolno neznanje krivo, da kakšne rastlinske bolezni oziroma škodljivca ne poznamo. Če letos so se namreč zgodili primeri, da so gojitelji oljne ogrščice (Raps) tu in tam v naših krajih zagnali velik vik in krik, češ: »Rapsglanzkäfer« (največji škodljivec ogrščice) je tu! Vse bo pokončal! In ko je poklicana komisija na vrat na nos prihitela, se je dokazalo, da v dotičnem celotnem okraju ni bilo najti niti enega samega škodljivca te vrste, temveč so se pasle po cvetoči ogrščici popolnoma nedolžne žuželke... Če bi ti gojitelji ogrščice kdaj le enkrat povpraševali, kako izgleda pokončevalec ogrščice, bi si prihranili to sramoto!

Torej: Rastlinske škodljivce in bolezni moramo poznati, da se bomo lahko prav borili proti njim. Ta je posebno važno dandanes, ko so se rastlinske bolezni tako razmnožile in razširile, in ko se je na drugi strani izredno izpopolnila tudi veda o njih zatiranju, tako da nam je za skoraj vslednjjo rastlinsko bolezen in za slednjega škodljivca na razpolago že cela vrsta posebnih sredstev in načinov borbe.

3. Načini zatiranja rastlinskih škodljivcev in bolezni

Preden začnemo z opisovanjem posameznih načinov borbe proti rastlinskim škodljivcem, moramo opozoriti na dveje važnih dejstev:

Prvič: boj proti škodljivcem in boleznim moramo začeti pravočasno, to je takoj, ko se prikažejo prvi znaki obolenosti ali poškodbe. Se bolje pa je, če rastline s praviim negovanjem in včasih tudi s primernimi sredstvi že vnaprej pred boleznimi in škodljivci zaščitimo, prav tako, kot tudi pameten človek svoje zdravje in premoženje ščiti, in ne išče zdravnika samo takrat, ko je že bolan, in ne ključavnice šele, ko je že okraden. S sredstvom in postopkom, s katerimi želimo nastop bolezni in škodljivcev pri rastli-

Nekdanja Germanija, to je današnja Nemčija, je bila dežela kmetov, nje prebivalstvo pa kmečko ljudstvo. Zgodovinska najdišča poročajo, da so davni predniki današnjih Nemcev poznali plug za obdelovanje zemlje. Živeli so po kmetijah, ki so jih tvorila bivališča, zemljišča in vrtovi kot pradačna svojina. Ostala zemlja, ki so ji rekli »Almende«, to je beseda, iz katere je nastala poznejša beseda Allgemeinheit ali splošnost, je bila last skupnosti, torej vseh. Na kmečkem posestvu so živele germanske družine. Po več družin je bilo navadno že od rojstva združenih v takozvanih Sippah, kar pomeni toliko kakor rod, sorodstvo ali svojat. Več takih rodov je tvorilo plemo. Kmetje so bili svobodni in so se delili v splošno svobodno in plemenito svobodno. Vladali so plemeniti svobodni. Voditelj roda je spadal k takozvanim plemenitim svobodnim ljudem. Ti so dodeljevali svobodnim kmetom od zemljišča, ki je bilo last roda, gotovo število podkev ali poljskih znamk. Plemenito svobodnim kmetom je pripadala pravica do večjih kmetij. Taka veleposestva so bila družinski sedeži plemenito svobodnih, kakor je isto bila navadna kmetija za splošno svobodno.

Če se je naslednik izkazal vrednega, srčnega in junaškega, je postal voditelj roda, ako je bilo veleposestvo sedež njegove družine. V slučaju, da je izšel iz navadne kmetije, je postal svobodni kmet. Svobodni kmet je po nevrednosti lahko postal takozvani Ungehore, to je netovariš ali nezadružnik. Netovariši ali podložniki so po porazu tujih plemen dosegli položaje služabnikov. Imeli so pravico do udeležbe takozvanih tingov, velikih ljudskih zborovanj plemenitih in splošno svobodnih, ne da bi pri tem imeli pravico do glasovanja. Udeleževati se slavnostnih prireditev jim je bilo prepovedano.

Posestva splošnih in plemenitih svobodnih so se izročala od generacije na generacijo. Ta lastnina je bila ozko povezana z družino. Dedno posestvo je bilo nerazdelljivo, kakor je bila nerazdeljiva tudi družina. Vladali so zakoni krvi. Za vsakega posameznika je bila odločilna hrabrost, srčnost in storitev ter volja do vpostavitve za ljudsko skupnost. Te lastnosti so vplivale na položaj, ki ga je posameznik zavzemal v okviru skupnosti. S tem je bila podana stroga in neravna izbira voditeljev ljudstva in lastnikov kmetij.

Ko so pa pod Karlom Velikim in njegovimi nasledniki uvedli rimske pojme o državni uredbi, je to močno pretreslo vso germansko samobitnost. Posestvo in zemlja nista bila več za vedno povezana z generacijo in rodom. Po rimskem pravu se je vse to lahko kupilo, kakor vsako drugo stvar. Svobodne kmetije so začele hirati in propadati radi vojn, zavojevanj, fevdnosti in njegovega sistema ter prehajati v roke plemstva, duhovščine in mest. Družabni položaj posameznikov so merili po množini denarja in velikosti posestev. Germani so se tem metodam dolgo protivili. Posebno v času, ko je razpadala država Frankov, niso mogli braniti splošno svobodni svoje zemlje. Radi mnogih vojn, v katerih so kmetje morali opravljati službo z orožjem, se je mnogo splošno svobodnih moralo izročiti za najemnino pod zaščito svojih zemljiških gospodarjev. S tem se splošno svobodni izgubljali sredstva za uveljavljanje zoper svoje zaščitne gospodarje. Nastalo je razmerje služabnikov in odvisnosti nekdanjih svobodnih germanekih kmetov. Število tistih, ki so si gradili lastne domove in jih tudi lahko ščitili, je bilo vedno manjše. Splošno svobodni so iz najeminske obveznosti padali vedno nižje in prišli končno v položaj hlapcev. Posledica je bila, da so gospodarji razpolagali z njimi ravno tako kakor z njihovim zemljiščem.

nah preprečiti, pravimo zaščitna ali preventivna sredstva — postopki, — v nasprotju s pokončevalnimi in zdravilnimi sredstvi oziroma postopki.

Drugič: pri mnogih rastlinskih škodljivcih in boleznih je uspešno zatiranje mogoče samo, ako je borba proti njim splošna, to se pravi, ako slednji gojitelj napadenih rastlin izvede predpisani postopek. Če na primer zatira in pokončuje majskega hrošča en sam kmet v občini, je to delo

V mnogih primerih se jim je sploh odvzelo hrošč. In jih izročilo služabnikom iz vrst zaščitnih gospodarjev kot fevdnost. Te razmere so vodile v srednjem veku v fevdalno dobo. Čim močnejši so bili lastniki zemlje, tem več oddaj in tlake so zahtevali od kmetov. Temu so se v srednjem veku upirali kmetje na razne načine ter poskušali izvojevati si svoje nekdanje položaje. Upori so se svobodno izbirali svoje župnike, in sicer potem občin, nadalje za odpravo podložništva in tlake, svobodo zemlje in svobodo lova in ribolova. Kmečkim uporom, ki so se sčasoma razširili preko celega osrednjega in južnega dela Nemčije, so se priključili tudi nekateri vitezi, kakor sta bila na primer Florian Geyer in Götz von Berlichingen. Vetaja se je izjalovila, ker ji je manjkalo enotno urejenega qibanja in vodstva.

Stoletja trajajoče zatiranje in izkoriščanje kmetovalcev je nakopičilo v njih toliko jeze in želje po maščevanju, da so začeli počenjati strašna nasilja. Knezi so se povezali s protivniki kmečkih uporov. Leta 1526. so bili kmetje popolnoma premagani. Od takrat je kmetijstvo stalno nazadovalo. Friedrich Veliki je uvidel važnost kmetijstva za obnovo in ohranitev države. Ukrepi, ki jih je izdal, so našli posnemanje tudi v drugih deželah, kar je začelo razmere sčasoma izboljševati. Na tej poti je bila odprava dednega podložništva leta 1807. višek vseh Stein-ovih reform, v kolikor so jih izvedli, dokler ni pregnal Napoleon Stein-a. Njegov naslednik Hardenberg je pa nameravano odpravo podložništva obrnil potem liberalističnih izvršilnih določil v njeno škodo. Kmetije so namreč morali za »osvoboditev« oddati zemljo ali pa denar kot odkupnino. To je omogočilo veleposestnikom, da so se okoristili teh ukrepov v svojo korist. V času med letom 1811. in 1860. so kupili veleposestniki okrog štiri milijone oralov zemlje, kar je preprečilo ustanovitev 4.000 kmetij. Leta 1879. je Bismarck poskusil s uvedbo zaščitne carinske politike izboljšati položaj kmetijstva. Uvoz inozemskih kmetijskih pridelkov je podvrnil carinskim pristojbinam, kar je podražilo morebitno uvoženo blago in omogočalo boljše in siurnejše izkupičke za domače kmečke pridelke.

Tudi liberalistično-marksistična doba je prinesla nemškemu kmetijstvu škodo. Zemlja je bila prekupčevalen predmet, ki je rasel v cenah radi trajnega menjanja lastnikov. Na takozvanem svobodnem trgu prodani kmetijski pridelki so bili podvrženi zastarelemu in preživilemu zakonu cen, ki se je ravnal po ponudbah in povpraševanjih. Kljub zaščitni carini in trgovskim pogodbam z inozemstvom, so inozemski kmetijski pridelki kot konkurenčno blago tlačili in davili nemško kmetijstvo. Vprašanje kmetijskih delavcev je zabredlo v nepremostljive težave. Brezobzirno so izterjevali obresti, davke in ostale oddaje. To je povzročilo zadolžitev kmetij in jih spravljalo na javne dražbe in prisilne prodaje. Med letom 1927. in 1933. je izgubilo v Nemčiji kakih 200.000 kmetov svoja posestva. Takrat je stalo nemško kmetijstvo na robu svojega propada in bi bilo tudi popolnoma propadlo, če ob dvajseti ure ne bi bil prišel na oblast nacionalsocializem ki je vse to preprečil, izboljšal in ozdravil.

Po nacionalsocialističnih naukih je kmetijstvo vir krvi in življenja. Kmet ustvarja in jamči za prehrano. Izhajajoč iz tega gledanja, je nacionalsocialistična Nemčija uvedla kmetijsko pravo, ki eloni do neke mere na staro-germanskih kmetijskih zakonih. Najprej so združili vse kmete. Zakon z dne 13. septembra 1933 je ustvaril Reichs-

brez vidnega uspeha, ker letajo hrošči neprestano sem in tja. Če pa hrošče organizirano pokončujejo cela občina, ga lahko zatrejo. Ni pa splošno zatiranje potrebno v vsakem primeru. Pri peronospori na trti na primer, lahko en vinogradnik obvaruje svoj vinograd te bolezni, četudi sosed noče škropiti itd. V nekaterih primerih je zatiranje škodljivcev pod kaznijo z zakonom uvedeno.

GOSPODARSTVO

Zamenjevalna trgovina rabljenega blaga

nährstand. K istemu spadajo razen kmetovalcev tudi kmetijske zadruge, kmetijske trgovine ter podjetja, ki predelujejo kmetijske pridelke. Člane Reichsnährstand-a sestavlja v področju vsakega kraja Ortsbauernführer. Slednji tvorijo Kreisbauernschaften, Kreisbauernschaften pa sestavljajo Landesbauernschaften. Na čelu vseh iz celotnega Reichsnährstand-a pa stoji Reichsbauernführer, ki je hkrati Reichsminister für Ernährung und Landwirtschaft v osebnosti Herbert Backe-ja.

Zakon z dne 13. 9. 1933 pooblašča ministra prehrane in kmetijstva za izdajo ukrepov k tržnemu redu in ureditvi cen kmetijskih pridelkov. Kmetijsko tržno gospodarstvo krije najnujnejše potrebe kmetijskih produktov, ki so po svojih cenah prilagojene stvarnemu plačilnemu položaju kupcev. Nad vsemi ukrepi, ki so obnovili novo nemško kmetijstvo, pa stoji takozvani Reichserbhofgesetz z dne 29. 9. 1933, to je zakon o dednih kmetijah. Njegova glavna vsebina je sledeča:

»Vlada Reich-a hoče ohraniti staro nemško šego podedovanja kmetij kot vir krvi nemškega ljudstva. Kmetije naj bodo zaščitene pred vsako prezahtovitvijo in razkosanjem s pomočjo podedovanja in naj ostanejo vedna dedščina rodu in v rokah svobodnih kmetov. Delovati je na zdravo razdelitev velikosti, kar je edino pravilno, ker le večje število življenja zmernih malih in srednjih posestev, ki so po možnosti enakomerno razdeljena po vsem državnem področju, zamore jamčiti za zdravo ohranitev ljudstva in države. Lastnik dedne kmetije nosi častni naziv »Bauer« (kmet). Lastniki ali najemniki drugih kmetijskih posestev so »Landwirte« (kmetijski gospodarji). Bauer ali kmet je lahko samo tisti, ki je nemški ali istovrstne krvi. Velikost dedne kmetije je določena na 7½—125 hektarjev. Če je kakšna dedna kmetija že 300 let last enega rodu, potem jo vodijo po knjižah starih dednih kmetij pri takozvanem Landeserbhofgericht-u v Celle-ju, medtem ko se ostale dedne kmetije vpisujejo v takozvane »Erbhofrollen« (izpiske dednih kmetij). Sodišče Akerbengericht izstavi kmetu na njegov predlog knjižo »Erhbuch«, v katero so vpisane vse važne vknjižbe iz zapisnikov dednih kmetij. Nasledniki kmeta so njegovi dediči. Važno je, da gre moški rod v dednem redu pred ženskim. Kmečko dedno nasledstvo ima eličnost s starogermskim. Dedna kmetija je nerazdelljiva, neprodalna in neobremenljiva. Dediči, ki se iz njih oddalijo, imajo pravico do gotove odpravnine, do polnoletnosti se jih pa na kmetiji vzdržuje in vzgojuje. Izobraziti se jih mora za nek poklic ter pri samoosvojitvi oziroma poroki primerno opremiti. Če padejo taki dediči ki se oddalijo od dedne kmetije, v življenju brez lastne krivde v pomanjkanje, lahko pridejo zopet na dedno kmetijo, kjer morajo pomagati pri delu, za kar dobiro stroho itd.»

Obnovitev nemškega kmetijstva po nacional-socializmu je leta 1933-34. ustvarila 10 tisoč novih življenja zmernih kmetij ter razširila in povečala nadaljnjih 22 tisoč do takrat življenja nesposobnih, za kar se je razdelilo nad milijon hektarjev zemlje. Te številke so nato rasle od leta do leta. Leta 1936. se je na novo ustvarilo 3300 kmetij s 60 tisoč hektarji površine.

Tako je nacional-socializem v smislu Führerjevih misli: »Deutschland wird Bauernland sein, oder es wird vergehen«, to se pravi: »Nemčija bo kmečka dežela, ali bo pa izginila«, osvobodil nemško kmetijstvo iz stoletnih okovov, mu omogočil življenje in zdrav razvoj ter ga usposobil za neprekosljive pridelovalne storitve.

× Romunski uvoz semenja iz Nemčije. Rumunija je lansko leto uvozila iz Nemčije v semenske svrhe med drugim 750 ton rži, 1000 ton krompirja, 500 ton ječmena, 800 ton semen sladkorne pese ter 100 ton travnega in 250 ton lanenega semenja.

× Kaj stane pridobivanje zlata? V Rumuniji imajo rudnike zlata rude, ki jih izkoriščajo Rudniki so večinoma v rokah privatnih podjetnikov, ki oddajajo pridobljeno zlato državi proti plačilu. Medtem ko znaša stalna cena kg zlata 211.111,10 lejev, so nedavno na zahtevo lastnikov rudnikov k tem cenam morali zvišati še dodatne premije, ki jih plačuje država za vsak kupljen kg zlata. Premija se giblje med 587.733 in 955.556 lejev pri kg in se ravna po vsebini zlata, ki ga vsebuje zlata ruda. Rumunske zlato rude vsebujejo navadno po 3 do 15 gramov čistega zlata v vsaki toni.

Kakor smo svoječasnno že poročali, so po raznih nemških mestih uredili zamenjalnice blaga, ki omogočajo zamenjavo rabljenih predmetov. To je doslej z mobiliziralo mnogo neuporabno ležečih praktičnih predmetov ter jih postavilo v službo skupnosti. Po poročilih in mnenju poznavalcev razmer bi bilo na mestu in koristno, če bi se zamenjava blaga še povečala in razširila.

Trgovina na malo, ki je radi vojne bolj revna v pogledu blagovnih zalog, bi do neke mere oživel, če bi se ji dodelilo še uvedbo zamenjalnic blaga. Bil bi to gotovo tudi gospodarsko-političen plus v korist ljudske skupnosti. Na ta način bi se po trgovinah zopet razkazovalo blago, kar bi zvalilo na svetlo in spravilo v promet potrebna in praktična stviri, ki jih primanjkuje. Po velikih mestih bi se moralo urediti kakih 25 do 30 trgovin, ki bi zamenjavale glavne konzumne predmete, kakor tekstilije, obuvala, pohištvo, kuhinjske potrebščine, otroške igrače, fotografske aparate, sportne opreme, preproge, glasbene instrumente, pisalne stroje, kolesa, ure, okraske itd., katerim bi bilo priključiti še organe za določanje cen.

Organi za določanje cen ne bi določali vrednosti blaga za blago, temveč bi dirigirali neposreden promet (prodajo in nakup) zamenjalnega blaga pri uvedbi nakaznic za nakup istega.

Direktor mestnega urada za določanje cen v Münchenu, A. Wurm, je v listu »Nationalsozialistische Gemeinde« napisal sestavek, v katerem se je izrekel za sledeči način poslovanja:

Stranke, ki se zanimajo za zamenjavo, prodajo stvari, ki jih lahko pogrešajo, po ocenjeni ceni, ki se ravna po vrednosti rabljenega blaga, za to pristojnim ocenjevalcem, od katerih istočasno sprejmejo nakaznico za nakup rabljenih stvari v zamenjalnem krogu. Z dotično nakaznico si poišče nato interesent za zamenjavo — in sicer najboljše šele čez nekoliko časa — pri za njegovo blago pristojni zamenjalnici zaželeni enako vredni predmet, ki ga dobi na svojo nakaznico. V slučaju, da željenega blaga ni v zalogi, se željo zabeleži ter sporoči z dopisnico interesentu, kakor hitro bo isto na razpolago. Tam, kjer zamenjalna kupčija sploh ne bi prišla do sklepa po želji, je zanimalac opravičen, da si kupi kak drug predmet pri isti zamenjalnici, lahko pa kupi rabljeno blago z isto nakaznico tudi drugod. Veličnost nakaznic za nabavo raznega blaga, bi dala najboljšo vzpodbudo za zamenjavalni način trgovine rabljenih predmetov. V mnogih primerih bi ta način s svojo širokogrudnostjo spravil želje za-

menjave željnih v čisto nove, prvotno ne zamisljene smeri, kar bi zamenjalne panoge razširilo in povečalo.

Intenzivna propaganda po časopisu, v radiu itd. bi morala širje kroge prebivalstva opozoriti na posluževanje zamenjalnic. To bi bilo preddele, ki bi spravilo zamenjevalno trgovino na noge. Če je pa že dovolj blaga v zalozah, lahko postavijo interesi za rabljeno blago kakor sledi:

Stranka, ki poseduje fotografski aparat, ki ga lahko pogreša in bi ga rada zamenjala za kako oblačilo, si poišče najprej za svoj aparat pristojno ocenjevalno mesto, da se tam prepriča, če je v tem času možno dobiti željeno oblačilo. V pozitivnem primeru se bo takoj vpisala kot zanimalac, ki bo v kratkem času kupila, svoj aparat pa odnesla k ocenitvi, kot rabljeno blago, kjer bo dobila nakaznico kot izkupiček, s katero bo potem kupila iskano oblačilo.

Nakup ali prodaja zamenjevalnega blaga brez nakaznic mora biti pri zamenjevalnih trgovinah izključena.

× Smer našega gospodarstva. List »Das Reich« je objavil poročilo sledeče vsebine: »Država se naj briga za popolno zaposlitev, ne pa za to, ali bo gospa Krause tekom leta lahko kupila še en par čevljev. Za mirnodobno gospodarstvo je to razlikovanje med tihim dirigiranjem gospodarstva do vseh vsakodnevnih podrobnosti lažje izvedljivo kakor sedaj v vojnem stanju, ko se vsiljuje potrošnja. Tem bolj je pozdraviti, da je Staatssekretär Dr. Hayler na sestanku voditeljev Landeswirtschaftsamts utvaril načelno jasnost, ki glasi: Totalno gospodarjenje in izdelovanje načrtov je nastalo radi vojne ter se ga ne sme smatrati kot nacional-socialistično gospodarsko obliko. Nadalje je Dr. Hayler izjavil, da se mora razdelitev izvršiti še veliko bolj pravično, če je res prav malo blaga na razpolago. S tem v zvezi se je Staatssekretär izjavil proti vsem izrednim nabavam na podlagi posebnih nabavnih možnosti. Vse razpoložljivo blago se mora brez takih izrednih izjem brezpogojno izročiti v uporabo splošnosti. To je že potrebno z ozirom na po bombah poškodovane sonarodnjake. Tretja pomembna ugotovitev Dr. Hayler-ja se je nanašala na potrebe podpiranja nemške izvozne trgovine. Posebno priznanje gre nemški industriji, da je nemška blagovna izvozna in uvozna trgovina še danes aktivna in ne pasivna. To je dejstvo, ki ga ne vidijo vedno in tudi ne povsod pravilno.«

Dr. F. J. Lukas:

Ausschneiden! Izrezati!

Deutsch für Erwachsene methodisch und praktisch
(Nemščina za odrasle metodično in praktično)

70. Stunde.

- An.
1. Ich stehe am Fenster.
 2. Wien liegt an der Donau.
 3. Von heute an.
 4. Am 12. Oktober.
 5. Am folgenden Tage.
 6. Am Morgen (am Abend, am Tage) —
 7. Die Reihe ist an mir.
 7. Die Reihe ist an mir.
 8. Ist er noch am Leben?
 9. An Ihrer Stelle.
 10. Ich zweifle an seinen Worten.
- Auf.
1. Stehst du am Fenster?
 2. Liegt Wien an der Donau?
 3. Von heute an.
 4. Am 12. Oktober.
 5. Am folgenden Tage.
 6. Am Morgen (am Abend, am Tage) —
 7. Die Reihe ist an mir.
 7. Die Reihe ist an mir.
 8. Ist er noch am Leben?
 9. An Ihrer Stelle.
 10. Ich zweifle an seinen Worten.
6. Wie lange sind Sie schon auf Reisen?
7. Gehen Sie auf die andere Seite!
8. Ich leihe Ihnen das Buch auf drei Wochen.
9. Der Hund folgt mir auf Schritt und Tritt.
10. Antworten Sie auf meine Frage!
11. Er kaufte die Waren auf Kredit.
12. Wir werden ihn auf die Probe stellen.
13. Sie können sich auf mich verlassen!
14. Auf Ihr Wohl!
15. Worauf warten Sie?
1. Knjiža je na mizi.
2. Vrzi to na tla!
3. Gremo na trg.
4. Gremo na kmete.
5. Gremo na ulico.
6. Kako dolgo že potujete?
7. Idite na drugo stran!
8. Posodim vam knjižo za tri tedne.
9. Pes mi je povsod za petami.
10. Odgovorite na moje vprašanje!
11. Kupil je blago na up.
12. Preizkusili ga bomo.
13. Lahko se zanesete name!
14. Na vaše zdravje!
15. Na kaj čakate?
16. Ich warte auf Sie.
17. Auf sein Geschrei kamen die Leute.
18. Auf diese Weise ist es möglich.
19. Auf mein Wort!

MALE VESTI

* **Dopis iz Oberradkersburg-a.** Minulo nedeljo so v Oberradkersburg-u sprejeli 125 oseb med končnovaljavne člane organizacije Steirischer Heimatsbund. Med temi je večje število mož, ki že dalje časa nosijo vojaško suknjo. Pri izročitvi tozadevnih članskih izkaznic rdeče barve, je govoril Ortsgruppenführer Pq. Willmann ter podčrtal naloge in pravice novih nemških državljanov, obsojajoč metode, ki se jih poslužujejo boljševiški banditi takozvane Osvobodilne fronte v sosednjih zmedenih deželah. Nato je Ortsgruppenführer izročil rdeče članske izkaznice, nakar so s počestitvijo Führer-ja zaključili prireditve.

* **Zdravniški pregled na lupusu bolujočih oseb** Spodnje Stajerske. Dne 17. maja 1944, med 15.30 in 18.30 uro bo v Marburg-u v poslopu Gesundheitsamt-a Primarius dr. Anton Kopatsch pregledoval bolnike, ki bolujejo na lupusu (kožni tuberkulozi) ali pa na sličnih sumljivih boleznih. Zdravniški pregled bo brezplačen, in sicer za bolnike iz vseh Kreise-ov Spodnje Stajerske. Blizja pojasnila se dobijo pri Gesundheitsamtu.

* **Ščitite gnezda naših ptičev-pekvi** Ponekod na podeželju se še vedno najdejo šolarčki in paglavci, ki stikajo po gozdovih in sadonosnikih za gnezdi naših ptic ter jih mučijo z uničevanjem jajec itd. Sleherni podeželjan se mora zavedati, da uničujejo naše ptice na tisoče mrčesa in škodljivih zajedavcev našega sadnega drevja, zelenjave itd. Kdor vidi deco pri takem nekoristnem in nekulturnem postopanju, je dolžan v interesu sadjereje in pridobivanja zelenjave, poseči vmes in poučiti take paglavce z ukorom in vso strogo stjo, da so škodljivci, ako uničujejo gnezda in valiča naših ptic.

* **Nemčija je izplačala dva milijona poročnih posojil.** Leta 1943. so v Nemčiji izplačali 51.578 poročnih posojil. To število je razmeroma malo, ker so novoporočenci radi vojne prisiljeni, preloži ustvarjanje lastnih ognjišč na poznejši čas in se radi tega ne potejujejo za po zakonu jim omogočena poročna posojila. Država je radi tega odredila, da se za taka posojila lahko zaprosi tudi pozneje. Od uvedbe poročnih posojil, ki se je izvršila avgusta 1933 ter do decembra 1943, so šlirom Velike Nemčije izdali 2.026.636 RM poročnih posojil.

* **Kazen za poverbo.** 35letna Irmgard Jerne-sche-Scarpa, je nekemu 19letnemu možu izvalila brilantni prstan, ki je bil vreden 5000 RM. Pri tem se je izdajala za baronico ter prstan poverila. Sodisce v Wien-u jo je obsodilo na deset mesecev težke ječe. Škodo so poravnali z gotovino, ki so jo našli pri njej in z razprodažo njene zbirke znamk.

20. Ich sage es Ihnen auf jeden Fall.
21. Auf einmal änderte er die Meinung.
22. Sie war auf Ihren Mann eifersüchtig.
23. Er war auf einem Auge blind.
24. Ich mache die Fahrt auf Ihre Kosten.
25. Wie sagt man auf deutsch?
16. Čakam na vas.
17. Na njegove klice so prihiteli ljudje.
18. Na ta način je mogoče.
19. Mož beseda.
20. Povem za vsak primer.
21. Naenkrat je spremenil mnenje.
22. Bila je ljubosumna na vašega moža.
23. Bil je slep na eno oko.
24. Potujem na vaše stroške.
25. Kako se pravi po nemško?

Aus.

1. Er kommt aus Wien.
2. Woraus soll ich trinken?
3. Trinken Sie aus diesem Glase.
4. Ich habe ihn aus der Verlegenheit gezogen.
5. Er tat es aus Liebe (aus Verzweiflung).
6. Woraus besteht der menschliche Körper?
7. Er besteht aus...
1. Pride iz Wien-a.
2. Iz česa naj pijem?
3. Pijte iz tega kozarca.
4. Rešil sem ga iz zadrege.
5. Storil je to iz ljubezni (iz ohupa).
6. Iz česa obstoji človeško telo?
7. Obstoji iz

Was wir immer wieder hören.

1. Ich bin so ärgerlich, weil
2. Manchmal kommt mich die Lust an
3. Stimmt

* **Bundesführer-jev govor v Edlingen-u.** Kako povsod v Reich-u, so tudi v Edlingen-u obhajali 1. maj. Kakor poročamo na drugem mestu, je v Edlingen-u govoril Bundesführer Steindl, ki je povedal v svojih izvajanjih tamkajšnjemu prebivalstvu med drugim sledeče: »Nemški narod je prazen neukrotljive vere v zmagu, in ta vera daje nemškemu narodu moč, da bo vojno zmagovito zaključil«.

* **V enajstih mesecih je porodila štiri dekleta.** Zena posestnika Hansen-Hüdwadt pri Apenrad-u je v enajstih mesecih porodila dvakrat po dve deklici.

* **Nov uradni jezik.** Mnogo nesporazumov med oblastmi in občinstvom sloni na juridični nemščini uradnih razglasov, ki so širjim ljudskim krogom nerazumljivi. Razglasi take vrste lahko postanejo vir napačnih razlag in nevolje. Ta nevarnost je tem večja, ker zahtevajo vojne razmere vedno več razglasov. V uvidevnosti, da uradni jezik določa vpoustavitev ljudstva do oblasti, je Reichsinnenminister postavil načela za nemščino v uradnih razglasih. Ta načela je pozneje Reichswirtschaftsminister dostavil svojim podrejenim uradom in službenim mestom radi upoštevanja. »Vsaka uradna objava«, tako glasijo načela, »mora biti enostavna in jasna ter iz samega sebe razumljiva, kratka ter sestavljena v vzorni nemščini. Jezik in besedilo morata biti razumljiva vsakemu bralcu«. Ta odlok ščiti nemški jezik, kakor ga ščiti nedavno izdan odlok Reichspropagandaministra zoper kratice in obrezane besede. (Reichswirtschaftsministerialblatt Nr. 7, od 19. aprila 1944).

* **Letala iz stekla?** Časopisje poroča, da delajo v Ameriki poskuse z izdelovanjem letal iz stekla. Ta nova evrovina je baje močnejša od kovine.

* **Sovjetski kino v Napulju.** V Napulju so otvorili prvi sovjetski kino, ki predvaja samo sovjetske filme.

* **Potres je izsledil premog.** V turški Anatoliji je zadnji potres povzročil razpoke zemlje, ki so se pozneje razširile. Ogledovanje po potresu povzročene škode je pokazalo, da je potres odkril velika nahajališča bogatih premogovnih plasti črne premoga, ki naravnost kričijo po eksploataciji.

× **Omejen uvoz luksuznega blaga v Turčiji.** Turško časopisje poroča, da nameravajo turški gospodarski krogi podvzeti korake, da se prepove uvoz luksuznega blaga. Prepoved je mišljena za dragocene predmete, zajela pa bo tudi izdelke, ki niso neobhodno potrebni, ne da bi se ozirala na kakovost in ceno. V zvezi s tem načrtom nameravajo industrijski krogi Turčije preusmeriti tudi izdelovanje domačih luksuznih predmetov v bolj važne in potrebne produkte.

4. Da haben Sie allerdings recht.
5. Tun Sie mir den Gefallen.
6. Sind Sie bereit?
7. Das ist viel lustiger.
8. Machen Sie, daß Sie fortkommen!
9. Wollen wir hineingehen?
10. Das ist gar nicht interessant.
11. Dazu bist Du noch zu jung.
12. Hör doch schon auf damit!
1. Tako sem nevoljen, ker...
2. Večkrat bi rad.
3. Tako je!
4. Tu imate vsekakor prav.
5. Ustrezite mi, prosim!
6. Ste li pripravljeni?
7. To je mnogo bolj veselo.
8. Zginitel!
9. Ali naj vstopimo?
10. To ni prav nič zanimivo.
11. Za to si še premlad.
12. Nehaj že vendar s tem!

□ **Angleška pogajanja za arabski petrolej.** Angleška vlada je poslala znanega petrolejskega strokovnjaka, majorja Frank Holmesa v Saudi-Arabijo, kjer se bo s posebnimi pooblastili pogajal s kraljem Ibn Saudom v petrolejskih vprašanjih. 70letni major Holmes je prvi Anglež, ki je svojčas iskal petrolej v Arabiji in v Bahreinskih otokih.

Trideset vojnih členov
za nemški narod

Člen 19.

Nič ni bolj zaničevan, no kakor zastopati stallžce, da se vojskuje samo del ljudstva, za ostale pa zadostuje, če vojskovanje samo ogledujejo. Današnja vojna ni vojna režima ali oborožene sile, temveč vojna naroda. Kdor ni udeležen pri tej vojni, dokazuje, da ne razume njenega smisla. Gre za vojnega zajedavca, ki živi od trpljenja in storitev, ki jih za njega prevzemajo in izvršujejo drugi. Če bi slednji mislili in postopali na isti način, izgubimo vojno. V interesu dobro mislečih je, da se tistega, ki zamuja vojne dolžnosti, kličo na odgovor. To zahtevata neposredna vojna korist in javna vojna morala.

Res slab državljan bi bil tisti, ki bi samo gledal, kako se drugi vojskujejo. Ves narod ve, da gre za njegovo usodo, njegov Reich in njegovo življenje, in je čisto naravno, da sodelujejo vsi v sedanjih vojni. S tem ni rečeno, da morajo žene, starčki in nesposobni s puškami v rokah na bojišča. Mi vemo, da je vsako delo, ki ga opravlja domovina, vojnovážno ter tudi tako merjeno in cenjeno, ker predstavlja neobhodno potrebno sopolmoč našim frontnim bojevnikom. Kjer koli stoji danes Nemec ali Nemka v izvrševanju svojih dolžnosti in opravljanju dela, povsod je to služba in pomoč našemu vojskovanju. Brez pridelovanja pšenice in krompirja, kar spada v delokrog kmetov, ter brez orožja in municije, kar izdelujejo delavci, ni možno nikakšno vojskovanje. Za obrambo domovine in dosego zmage nam je potreben vsak poklic, zato so tudi vsa dela vojno važnega značaja. Zato je podčrtati misel 19. vojnega člena, da se mora morebitne skledolisce, če bi vlekl na zajedavski način koristi iz našega vojskovanja, ne da bi prispevali z delom in izvrševanjem vojnih dolžnosti, primerno poučiti, kako in kaj. Nacionalsocialistične oblasti imajo za morebitne take posameznike, ki so v čast nemškemu narodu res prav redki, zelo budno oko in postopajo z njimi tako, kakor je to v interesu našega naroda, ki se bojuje za zmagu v tej vojni.

□ **Za Fince imajo pripravljeno Sibirijo.** Nedavno je ameriški list »San Francisco Examiner« odkrito priznal, da namerava Moskva Finsko brezobzirno uničiti. To je potrdil v majniškem zvezku časopisa »Time« ameriški časnikar John Scott, ki je prispel te dni v Stockholm. Scott je zapisal sledeče: »Če bi uspelo Sovjetom Finsko vojaško poraziti in deželo zasesti, bo Sovjetska Unija šla samo po dveh poteh: Ali bo vse Fince brez razlike socialnega stanja in starosti spravila v Sibirijo in naselila celotno finsko ozemlje s sovjetskimi prebivalstvom, ali pa bo ustanovila na Finskem sovjetsko vladost. Sovjeti bi po Scottu postopali v smislu Macchiavelli-a, ki pravi: »Če napram kakemu narodu po drugi poti nič ne dosežeš, ga moraš do zadnjega uničiti«.

□ **Egipt se otresa emigrantov.** Egiptovski notranji minister je nedavno podal izjavo o bodoči egiptovski politiki napram političnim emigrantom. V svoji izjavi je naglasil, da egiptovska vlada v bodoče ne bo več sprejemala emigrantov, ker jim povzročajo težave na delovnem trgu in politične težave mednarodnega značaja. Trenutno živi v Egiptu okrog sto tisoč političnih beguncev, ki uživajo našo zaščito ter smo jim dovolili, da živijo stalno ali začasno v naši deželi. Izgleda, da je ozadje političnega značaja. Razni jugoslovanski in grški vladni odbori so postali neprijetni v svojih zahtevah do Anglije, ker jih ta več ne podpira in ne priznava, kakor jih je nekoč.

NEUES Pulver für Wuchs und Mästung der Schweine
REDIN,
mit garantiertem Erfolg

Zentraldrogerie EMIL THOR
Marburg (Drau), Herrngasse 33

Zatamnitev v letnem času od 21.30 do 4.30 ure

* Seznam ljudskih in glavnih šol Spodnje Stajerske, urejen po krajevnih razredih, občinah in postah, je izšel v 10. številki lista Verordnungs- und Amtsblatt des Chefs der Zivilverwaltung in der Untersteiermark. Spodnja Stajerska je razdeljena v deset šolskih okrajev.

* Kaznovan zločin zoper vojno gospodarstvo. Josef Bergant iz Selzacha, Kreis Krainburg, je stal pred sodiščem v Klagenfurtu, ker je na zločinski način sprejemal cela štiri leta na dveh krajih živilske karte ter s tem škodoval vojnemu gospodarstvu. Kazen je glasila: tri leta težke ječe.

**UPOŠTEVAJTE
PREDPIS
LETALSKE
ZASCHITZ!**

Allen meinen lieben Verwandten und Bekannten teile ich die traurige Nachricht mit, daß uns meine liebe Frau und sorgsame Mutter ihrer Kinder

Anna Tscherk geb. Stuzin

Dienstag, den 4. Mai 1944, um 21 Uhr, im 34. Lebensjahr für immer verlassen hat.

Ihre sterbliche Hülle wurde am Sonntag, den 7. Mai 1944, um 16 Uhr, auf den Trifailer Friedhof zur letzten Ruhe gebettet.

Trifail, den 5. Mai 1944.

586

In tiefer Trauer:

Josef Tscherk, Fleischhauermeister, Gatte; Josef und Martin, Söhne, im Namen aller Verwandten.

Zutiefst betrübt geben wir die traurige Nachricht, daß unser innigstgeliebter einziger Sohn und Bruder

Josef Glaser

Kanonier

am 6. April 1944, im Alter von 20 Jahren, für Führer und Vaterland an der Ostfront gefallen ist.

In unseren Herzen wird er für immer unvergesslich weiterleben!

Lendorf, am 8. Mai 1944.

587

In tiefster Trauer:

Simon und Elisabeth Pulko, Eltern; Maria und Ludmilla Pulko, Schwestern, sowie die Familien Ferk, Kruppl, Tuschek und Fejusch.

In Erwartung eines glücklichen Wiedersehens erhielten wir die erschütternde Nachricht, daß unser lieber Sohn, Bruder und Neffe

Stanislaus Klementschtisch

Gefreiter in einem Pionier-Regiment

nicht mehr zu uns zurückkehren wird. Sein junges Leben opferte er am 24. April 1944, an seinem 20. Geburtstag, an der Ostfront.

Lieber Stanislaus, in weiter Ferne befindet sich dein stilles Grab, aber in der Heimat bleibst du bei deinen Lieben unvergessen!

Ottendorf, Nußdorf, Marburg-Drau, Wien, Windischfeistritz, Kerschbach, Cilli, Frauheim und Stauden, 8. Mai 1944.

In tiefster Trauer:

588

Valentin und Franziska Klementschtisch, Eltern; Franz, Sofie, Emilie, Dorothea, Karoline, Alfons, Aurelius, Geschwister; Rosa Klementschtisch, Schwägerin; Josef Holnik und Johann Basela, Schwager, sowie alle übrigen Verwandten.

Unser innigster Liebling

JOSEF

hat uns im zartesten Kindesalter von sieben Wochen am 23. April 1944 nach kurzem Leiden für immer verlassen.

Das Begräbnis fand am 25. April 1944, um 10 Uhr vormittags, vom Trauerhause, Seitzdorf 84 aus auf den Ortsfriedhof statt.

Kirschstätten-Seitzdorf, am 9. Mai 1944.

In tiefer Trauer:

Franz und Maria Temnik, Eltern, und alle übrigen Verwandten.

294

Hart und schwer traf uns die traurige Kunde, daß mein lieber Gatte und Vater, unser Sohn und Bruder

Dominik Mlasko

im 24. Lebensjahre am 17. April 1944 an der Ostfront gefallen ist.

Wachsenberg, am 9. Mai 1944.

In tiefer Trauer:

Maria Mlasko geb. Repnik, Gattin; Hubert, Sohn; Franz und Elise, Eltern; Franz, dz. im Felde, Bruder; Anna, Schwester; Maria Mlasko, Großmutter; Aloisia Jerneiseck, Tante, und alle übrigen Verwandten.

596

In unfaßbarem Schmerz geben wir die traurige Nachricht, daß unser lieber, herzensguter Sohn, Bruder, Schwager und Onkel

Franz Kowtsche

Unteroffizier

am 7. April 1944, im Alter von 25 Jahren, an der Narva-Front den Heldentod fand.

Unser lieber Franz liegt fern der Heimat in fremder Erde, doch in unseren Herzen wird er unvergessen bleiben!

Ranzenberg, Metz-West, am 6. Mai 1944.

584

In tiefster Trauer denken an dein Heldengrab:

Marie Kowtsche, Mutter; Friedrich und Eduard, Brüder, dz. bei der Wehrmacht; Maria Mesgetz, Schwester; Franz Mesgetz, Schwager; Greti und Franzl, Neffen; Christine Gregoritschitsch, Braut, und alle übrigen Verwandten.

Hart und schwer traf uns die traurige Nachricht, daß unser lieber Sohn, Bruder und Onkel

Stanislaus Tetitschkowitsch

Jäger

am 26. März 1944, im Alter von 22 Jahren an der Ostfront gefallen ist.

In unseren Herzen wird er für immer unvergessen bleiben!

Guttendorf-Marburg/Drau, am 8. Mai 1944.

583

In tiefer Trauer denken an sein fernes Grab:

Josef und Elisabeth Tetitschkowitsch, Eltern; Anton, Alois, Franz, Brüder; Elise und Josefina, Schwestern; Karl, Neffe; Johann und Philipp, Onkeln; Josefina und Theresie, Tanten, und alle übrigen Verwandten.

**Eier aus
des Nachbarn Garten!**

Manches Ei, was uns heute zugeht, hat ein Schrebergärtner pünktlich und zuverlässig im Rahmen seiner Ablieferungspflicht für uns abgegeben. Wir wollen uns dieser Mühe dankbar erweisen und jedes Ei nur dann verwenden, wenn es wirklich gebraucht wird. Wenn wir es erst in

Gavantol
einlegen, dann hält es sich!

Frau sucht Zimmer oder Kabinett, wemöglichst leer, in Marburg. Zuschriften an Frau Keitler, Schmiedgasse 13/III, Graz. 602-3

Tüchtige Landarbeiterin für Weingartenbesitz gesucht. Auskunft bei Ing. Plock, Weinbauschule Marburg oder bei Hptfw. Koller, Graz, Elisabethnergasse 14. 589-1

Matthias Tschritsch, geboren in Kreise Radkersburg, soll seine jetzige Anschrift geben in Alois Krainitschitsch, Bäckermesse in Lichtenwald 75, Untersteiermark. 613-11

Zither, Taschenuhr, Mantel, Schuhe, tausche für Tischherd, Wanduhr, Matratzen, Bettdecken. »Rapid« Mellingerstr. 1, Marburg-Drau. 600-14

ANZEIGEN
im »Stajerski
Gospodar« sind
erfolgreich!

Knderwagerl,
wenn auch re-
paraturbe-
dürftig, kaufe
sollst. Hotsche-
wargasse 4,
Parterre. 295

Junger Woll-
hand, männlich,
wird sofort ge-
kauft. Zuschr.
unter »Preis-
gabe, Ge-
schäftsstelle M.
Z. Pettau. 610-4

Hopfenstangen,
Pflöze f. Zaun,
Latten, kauft
Willkommhof,
Wachsenberg.
278

Bäckerlehrling
wird sofort auf-
genommen.
Bäckerei Samu-
da, Hindenburg-
straße 9. 298

Schneideringe-
hilfin wird so-
fort aufgenom-
men. A.
Kloitschnig,
Damen- u. Her-
renschneiderei,
Marburg-Drau,
Hindenburgstr.
27. 601-6

Tüchtiges Bau-
ernmädchen, das
selbständig die
Wirtschaft auf
trauenlosem
Bauernhofe füh-
ren kann, wird
für sofort ge-
sucht. Alter von
28-35 Jahren.
Zuschrift unter
»Wirtschaft« an
die Verw. des
»Stajer. Gosp.«

Hausgehilfin mit
Kochkenntnis-
sen wird sofort
aufgenommen.
Anzufragen:
Trafik, H. Rom,
Domgasse, Mar-
burg-Drau.
598-6

Jeder
Betriebs-
führer

soll das
Verordnungs-
und Amtsblatt
des Chets der
Zivilverwaltung
in der Unter-
steiermark
lesen. Bezugs-
preis monatlich
RM 1.25. Be-
stellungen sind
an die Ge-
schäftsstelle
des Verordnungs-
und
Amtsblattes
Marburg/Drau
Badgasse 6
zu richten.

Unsere einzige innigstgeliebte gute

ALOISIA

hat uns nach langer, schwerer und mit Geduld ertragener Krankheit im blühenden Alter von 18 Jahren am Samstag, den 6. Mai, für immer verlassen.

Ihre sterbliche Hülle betteten wir nach der Überführung von Warmbad-Schönstein, am Montag, den 8. Mai, um 15.30 Uhr, auf dem Franziskanerfriedhofe in Marburg-Drau zur letzten Ruhe.

Wer sie gekannt hat, weiß, was wir mit ihr verloren haben.

Aloisia, die Erde sei dir leicht, wir vergessen dich nie.

Warmbad-Schönstein, Marburg-Drau, Rietz, Anderburg, Cilli, Koftschula, Windischgraz, Agram, Schöbojgan und Milwaukee am 8. Mai 1944. 606

In tiefer Trauer:

Franz und Franziska Tschas, Eltern; Wilhelm Tschas, Bruder, dz. im Felde; Josefa Felizian, Tante, und alle übrigen Verwandten.

Schwer und hart traf uns die traurige Nachricht, daß unser innigstgeliebter Sohn, Bruder, Onkel und Schwager

FRANZ SAWETZ

Grenadier

im Alter von 30 Jahren an der Ostfront, am 26. März 1944, den Heldentod gefunden hat.

Pettau-Wurmberg, am 9. Mai 1944.

In tiefer Trauer:

Maria Sawetz, Mutter, und alle übrigen Verwandten. 611

In stolzer Trauer gehen wir allen Verwandten, Freunden und Bekannten die traurige Nachricht, daß unser geliebter Sohn

Stanislaus Romih

Grenadier

im 19. Lebensjahre, am 19. Februar 1944, an der Ostfront, sein junges Leben für Führer und Großdeutschland gab.

Drachenburg, am 5. Mai 1944. 594

Anton und Barbara Romih, Eltern; Anna Romih, Großmutter; Anton, Barbara, Adolf und Ludwig, Geschwister; Maria, Halbschwester, und alle übrigen Verwandten.

Anstatt eines glücklichen Wiedersehens traf uns die traurige Nachricht, daß unser innigstgeliebter Sohn und Bruder

Felix Troll

Sturmmann

im Alter von 20 Jahren, am 14. April 1944, an der Ostfront gefallen ist.

Unter-Pulsgau bei Pragerhof, am 9. Mai 1944.

In tiefer Trauer:

Familie Troll und alle übrigen Verwandten. 595

Hart und schwer traf uns die traurige Nachricht, daß unser innigstgeliebter Sohn und Bruder

Johann Kosser

Grenadier

im Kampfe für Führer und Vaterland an der Ostfront verwundet wurde und am 4. April 1944 in einem Lazarett der Verwundung erlag.

Arnsdorf, Leonhard i. d. B., am 9. Mai 1944.

In tiefer aber stolzer Trauer:

Josef und Maria, Eltern; August und Josef, Brüder; Aloisia und Maria, Schwestern, und alle übrigen Verwandten. 593

Hart und schwer traf uns die traurige Nachricht, daß unser lieber Sohn und Bruder

Franz Steinberger

Gefreiter

im 24. Lebensjahre am 4. April 1944 an der Ostfront für Großdeutschland gefallen ist.

In weiter Ferne befindet sich das Grab unseres Franz, aber in der Heimat bleibt er unvergessen.

Jakobstal-Patschenberg, am 8. Mai 1944. 609

In tiefer Trauer:

Maria Potetz, Mutter; Heliodor, dz. im Felde; Josef, Karl, Johann, Brüder; Angela, Magdalena, Schwestern; Karl Bratschko, Schwager; Maria Bratschko geb. Steinberger, Schwester, sowie alle übrigen Verwandten und Freunde.

Wir geben die traurige Nachricht, daß unser innigstgeliebter Sohn, Bruder und Neffe

Josef Tschander

Pionier-Gefreiter

im Alter von 21 Jahren, an der Ostfront am 11. Februar 1944, eine schwere Verwundung erlitt und am 25. April 1944 im Feldlazarett derselben erlegen ist.

Unser lieber Josef liegt fern der Heimat in fremder Erde, doch in unseren Herzen wird er unvergessen bleiben!

Fresen, Rast, Lasnitz, Pickern, Lorenzen am Bachern, am 5. Mai 1944. 605

In tiefer Trauer:

Maria und Johann, Eltern; Johann Tschander, Bruder, d. Zt. im Felde; Peter Reiser, Ignatz, Matthäus und Michael Tschander, Onkeln, und alle übrigen Verwandten.

Schwer traf uns die Kunde vom Tode unseres einzigen, geliebten Sohnes

Franz Jammer

Grenadier

der sein junges Leben für Führer und Vaterland an der Ostfront, am 14. März 1944, opferte.

Sakl-Lichtenegg, am 3. Mai 1944. 591

In tiefer, aber stolzer Trauer:

Alois und Johanna Jammer, Eltern; Familien Kriwetz und Podgorschek.

Amtliche Bekanntmachungen

Die Obst- und Weinbauschule Marburg-Drau, Steiermark

hat die Aufgabe, junge Leute bäuerlicher u. anderer Herkunft zu tüchtigen Landwirten u. zu aufrechten deutschen Menschen zu erziehen. Sie sollen befähigt werden, landwirtschaftliche Betriebe, insbesondere Obst- und Weinbaubetriebe einzurichten und zu führen. Dieses Ziel wird erreicht durch den Schulungsunterricht und durch praktische Betätigung in der großen, vielseitigen Schulwirtschaft. Die Ausbildung dauert 2 Jahre. Das neue Schuljahr beginnt am 15. September 1944. Alles Nähere erfahren sie aus einer Schulschrift, welche bei der Anstaltsdirektion einzuholen ist. 576

Die Direktion der Obst- und Weinbauschule Marburg-Drau, Steiermark.

Der Chef der Zivilverwaltung in der Untersteiermark
Der Beauftragte für Ernährung und Landwirtschaft

Bekanntmachung

Betrifft: Fleischsonderzuteilung.

Wie bereits bekanntgegeben, erhalten alle Nichtselbstversorger in der Woche vom 8. bis 14. Mai 1944 eine Sonderzuteilung von 100 g Fleisch.

Die Abgabe dieser Sonderzuteilung erfolgt auf den Kopf des Stammabschnittes der Reichsfleischkarte der 62. Zuteilungsperiode aller Altersstufen.

Ausländische Zivilarbeiter erhalten diese Sonderzuteilung auf den Abschnitt W 10 der Wochenkarte für ausländische Zivilarbeiter der zweiten Woche der 62. Zuteilungsperiode.

Die Fleischer haben beim Bezug der Sonderzuteilung den Kopf des Stammabschnittes der Reichsfleischkarte in Höhe des oberen Endes des schraffierten Viereckes bzw. den Abschnitt W 10 der Wochenkarte für ausländische Zivilarbeiter abzutrennen.

Der Kopf des Stammabschnittes ist auf alle Fälle so abzutrennen, daß auf den abgetrennten Teil sich die Bezeichnung »Reichsfleischkarte 62« befindet.

Diese Abschnitte der Reichsfleischkarte sind gebündelt und die Abschnitte W 10 der Wochenkarten für ausländische Zivilarbeiter auf Bogen aufgeklebt bei dem zuständigen Ernährungsamt in der 3. Woche der 62. Zuteilungsperiode (15 bis 21. Mai 1944) einzureichen.

Graz, am 6. Mai 1944.

608

I. A.: Gez. Lungershausen.

Der Oberbürgermeister der Stadt Marburg-Dr.,
Statistisches Amt.

Amtliche Bekanntmachung Bodenbenutzungserhebung 1944

Der Chef der Zivilverwaltung hat angeordnet, daß im Mai 1944 eine Bodenbenutzungserhebung stattfindet. Bis zum 22. Mai wird im Gebiete der Stadt Marburg-Dr.:

1. jeder land- und forstwirtschaftliche Betrieb mit einer Bodenfläche von mindestens $\frac{1}{2}$ Hektar,
2. jeder Erwerbsgartenbaubetrieb,
3. jeder Erwerbsobstbaubetrieb,
4. jeder Erwerbsweinbaubetrieb,

ohne Rücksicht auf deren Größe

mittels Betriebsbogens erfaßt

Betriebe, die bis zum 23. Mai 1944 noch nicht erfaßt wurden, müssen dies bis längstens 25. Mai 1944 bei ihren zuständigen Bezirksdienststellen, bzw. in der Stadtmitte im Statistischen Amt, Adolf-Hitler-Platz Nr. 14, ebenerdig, links, zur Anmeldung bringen.

Die Betriebsinhaber sowie deren Vertreter sind verpflichtet, die erforderlichen Angaben zu machen. Da die Bodenbenutzungserhebung eine wichtige Grundlage für die Maßnahmen zur Sicherung der Ernährung ist, hat derjenige, der falsche oder unvollständige Angaben macht, strenge Bestrafung zu erwarten. 607

Marburg-Dr., den 6. Mai 1944.

I. A. Dr. Badl.

Blinder Eifer schadet nur!

Wer sich beim Helfen überhetzt
und sich durch eigne Schuld verletzt,
der fällt den andern nur zur Last
und braucht dann auch noch

Hansaplast

Kleiner Anzeiger

Zu kaufen gesucht

Abfälle! Altpapier, Haden, Schneiderabschnitte, Textilabfälle, Alteisen, Metall, Glasscher, kauft laufend jede Menge Alois Arbeiter, Marburg/Drau, Draugasse 5.

Verschiedenes

Bandagen aller Art, sowie Prothesen erzeugt die altbekannte Firma FRANZ BELA, Bandagist, Marburg/Drau, Herrngasse 5. Prothesen jeder Art — Leder — Leichtmetall! — Holz-orthopädische Apparate, Leibbinden, Gummistrümpfe erzeugt und liefert das führende Fachgeschäft F. EGGER, Bandagen und Orthopädie, Lieferant sämtlicher Krankenanstalten und Sozialinstitute, Marburg/Drau, Mellingerstr. 3.

Der Polizeidirektor in Marburg-Drau

Zl. II 40. 12/44

Kundmachung

Auf Grund der neunten Bekanntmachung des Chefs der Zivilverwaltung in der Untersteiermark vom 29. April 1944 verfüge ich die Erfassung des männlichen Geburtsjahrganges 1913 für die Wehrmacht.

Erfast werden alle Wehrpflichtigen des Geburtsjahrganges 1913, die am 16. Mai 1944 im Stadtkreis Marburg-Drau (Groß-Marburg) eine Wohnung (Wohnraum oder Schlafstelle) inne hatten und noch nicht im Besitze eines reichsdeutschen Wehrpasses oder eines vorläufigen Musterungsausweises sind.

Wehrpflichtig sind alle Deutschen-Staatsangehörigen und alle Deutschen-Staatsangehörigen auf Widerruf, Staatenlose und Schutzangehörige kommen nicht in Betracht.

Die genannten Wehrpflichtigen haben sich bei der Erfassungstelle der Polizeidirektion Marburg-Drau, Domplatz 18, Zimmer 14, zu melden, und zwar:

Wehrpflichtige mit den Anfangsbuchstaben ihres Familiennamens:

A, B, C, D	Dienstag,	16. Mai 1944 von 8—12 u. 14—17 Uhr
E, F, G, H	Mittwoch,	17. Mai 1944 von 8—12 u. 14—17 Uhr
I, J, K	Donnerstag,	18. Mai 1944 von 8—12 u. 14—17 Uhr
L, M, N, O	Freitag,	19. Mai 1944 von 8—12 u. 14—17 Uhr
P, Q, R	Montag,	22. Mai 1944 von 8—12 u. 14—17 Uhr
S, T, U	Dienstag,	23. Mai 1944 von 8—12 u. 14—17 Uhr
V, W, X, Y, Z	Mittwoch,	24. Mai 1944 von 8—12 u. 14—17 Uhr

Ist ein Dienstpflichtiger aus dem Stadtkreis Marburg-Drau vorübergehend abwesend oder am Erscheinen (z. B. wegen Krankheit) verhindert, so hat er sich unter Angabe des Grundes nach Rückkehr oder Genesung unverzüglich persönlich bei der polizeilichen Erfassungsstelle zu melden.

Zur Erfassung sind mitzubringen:

- a) Geburtsdokumente (Geburtsschein, Taufschein);
- b) Meldenachweis;
- c) Staatsangehörigkeitsausweis (Mitgliedskarte des Steirischen Heimatbundes oder Heimatschein);
- d) Arbeitsbuch, soweit vorhanden;
- e) Befähigungsnachweis (Führerschein etc.);
- f) 2 Lichtbilder aus neuester Zeit, 37x52 mm, Brustbild von vorne gesehen, in bürgerlicher Kleidung, ohne Kopfbedeckung, (also nicht in Uniform).

Wehrpflichtige, die ihrer Meldepflicht nicht oder nicht pünktlich Folge leisten oder bei der Erfassung unrichtige Angaben machen, werden mit Geldstrafen oder Haft bestraft. Sie können außerdem zwangsweise vorgeführt werden.

Marburg-Drau, den 9. Mai 1944.

582

Der Polizeidirektor:
Dr. WALLNER

Heirat. Welches gutmütige, im

Kochen und in der Landwirtschaft bestens bewand. Fräulein oder Witwe von 35—45 Jahren möchte mit einem 60 Jahre alten Beamtenpensionisten und Grundbesitzer

von cca 5 ha in einer prachtvollen Gegend der Untersteiermark zwecks

Ehe korrespondieren? Nur ernste Angebote mit Lichtbild, welches tourniert wird, an die Verwaltung des St. G. unter Sommer-Herbst 1944.

590-12

Ehrlicher Arbeiter mit guten Verdienst, 50 Jahre alt, ledig, wünscht Bekanntschaft mit braven Mädchen oder Witwe zwecks Ehe. Zuschriften unter »Gutes Verstehen« an die Verw. des St. Gospodar.

597-12

Unverheiratet 38 Jahre alt, mittelgroß, Schnel-der, längere Zeit wohlhabend im Reich, sucht Mädchen (möglichst Schneiderin) oder Schneiderwitwe zwecks Ehe. Anträge mit Lichtbild an A. S., Moringen, Amstfreiheit, a/Solling, Postleitzahl 20.

603-12